

KEO-11 Silvennoinen Suvikki

04.12.2006
JULKINEN

VASTAANOTTAJA
Suuri valiokunta
Ulkoasiainvaliokunta

Viite

Asia

EU; kehityspolitiikka: Kymmenennen Euroopan kehitysrahaston täytäntöönpano; komission ehdotus neuvoston täytäntöönpanoasetukseksi

U/E-tunnus:

EUTORI-numero:
EU/2006/0773

Ohessa lähetetään perustuslain 97 §:n mukaisesti selvitys komission ehdotuksesta neuvoston asetukseksi koskien kymmenennen Euroopan kehitysrahaston täytäntöönpanoa.

Yksikönpäällikkö

Sinikka Antila

LIITTEET Perusmuistio UM2006-03046
KOM(2006) 650 lopullinen
KOM(2006) 650 slutlig

Asiasanat	ACP/LOME -maat, Euroopan kehitysrahasto
Hoitaa	UM, VM
Tiedoksi	EUE, MMM, OPM, STM, TH, VNEUS, YM

KEO-11 Silvennoinen Suvikki

27.11.2006
JULKINEN

Asia

Kymmenennen Euroopan kehitysrahaston täytäntöönpano; komission ehdotus neuvoston täytäntöönpanoasetukseksi

Kokous

Liitteet

Viite

EUTORI/Eurodoc nro:

EU/2006/0773

U-tunnus / E-tunnus:

Käsittelyn tarkoitus ja käsittelyvaihe:

Komissio on antanut ehdotuksensa neuvoston asetukseksi kymmenennen Euroopan kehitysrahaston (10. EKR) täytäntöönpanosta. Ehdotusta käsitellään parhaillaan neuvoston Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maiden asioiden työryhmässä. Pyrkimyksenä on, että neuvosto voisi päättää asetuksesta mahdollisimman nopeasti, mutta on todennäköistä, että keskustelu jatkuu vielä vuoden 2007 puolella.

Asiakirjat:

KOM(2006) 650 lopullinen; komission ehdotus neuvoston asetukseksi kymmenennen Euroopan kehitysrahaston täytäntöönpanosta

EU:n oikeuden mukainen oikeusperusta/päätöksentekomenettely:

-

Käsittelijä(t):

Ulkoasiainministeriö, Sinikka Antila, p. 1605 6283

Suomen kanta/ohje:

Suomi puheenjohtajamaana ohjaa asetuksen käsittelyä tavoitteenaan jäsenmaiden kantojen yhteensovittaminen ja asetustekstistä sopiminen mahdollisimman pitkälle jo vuoden loppuun mennessä.

Suomi pitää komission ehdotuksessa myönteisenä muun muassa EKR:n komitean roolin muuttamista nykyistä strategisemmaksi ja sekä EKR:n ja kehitysyhteistyön

rahoitusväline DCI:n täytäntöönpanoa koskevien määräysten yhdenmukaistamista. Samalla Suomi katsoo, että EKR:n komitean roolin muuttuessa asetuksesta tulee käydä selkeästi ilmi komission ja jäsenmaiden vastuut ja velvollisuudet ja yhdenmukaistamisessa tulee huomioida hyvien käytäntöjen säilyttäminen. On tärkeitä, että asetusteksti on mahdollisimman selkeä ja siinä keskitytään täytäntöönpanoon ja sopimuksissa sovitun lisäksi tarvittavaan säätelyyn. Poliittikajohdonmukaisuuden kannalta on hyvä, että asetusehdotuksessa korostetaan useassa kohdassa yhteisön muiden rahoitusvälineiden huomioimista EKR:a täytäntöönpanossa.

Suomi katsoo, että komission ehdotus on hyvä lähtökohta; asetustekstiä tulee kuitenkin vielä selkeyttää. Kiireestä huolimatta neuvoston on tärkeitä keskustella asetuksesta perusteellisesti, jotta täytäntöönpanomenettelyt parhaalla mahdollisella tavalla tukisivat kehitysyhteistyön tavoitteiden saavuttamista.

Pääasiallinen sisältö:

Euroopan kehitysrahaston (EKR) perusta: EU:n yhteistyötä sekä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) maiden että EU:n merentakaisien maiden ja alueiden (MMA) kanssa rahoitetaan EKR:sta, joka toimii erillisenä rahastona yhteisön budjettiin nähden. Vuoden 2007 loppuun saakka rahoitus tulee 9. EKR:sta, jota on täydennetty aiemmista EKR:ista käyttämättä jääneillä varoilla. Joulukuussa 2005 Eurooppa-neuvosto päätti, että vuosien 2008-2013 yhteistyörahoitusta varten perustetaan uusi EKR (10. EKR).

EU-AKT-yhteistyön perusta on AKT-valtioiden sekä EY:n ja sen jäsenvaltioiden Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoittama AKT-EY -kumppanuussopimus, jäljempänä Cotonoun sopimus, joka on solmittu 20 vuodeksi. Ensimmäinen sopimuksen mukaan viiden vuoden välein tehtävistä välitarkistuksista oli vuonna 2005. Cotonoun sopimuksen tarkistamista koskeva sopimus allekirjoitettiin 25. kesäkuuta 2005, jäljempänä muutettu Cotonoun sopimus. EU:n ja MMA:iden yhteistyö puolestaan perustuu Euroopan neuvoston vuonna 2001 tekemään päätökseen MMA:iden assosiaatiosta Euroopan yhteisöön (2001/822/EY), jäljempänä assosiaatiopäätös. Päätös on voimassa vuoteen 2011 saakka, mutta sitä on tarkoitus päivittää vuoden 2006 lopussa johtuen muun muassa 10. EKR:n perustamisesta.

AKT-EY-ministerineuvosto teki 2. kesäkuuta 2006 päätöksen Cotonoun sopimusten nojalla tehtävän AKT-EY-yhteistyön monivuotisesta rahoituskehyksestä vuosille 2008–2013. Yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvosto (YAUN) allekirjoitti 17. heinäkuuta 2006 sisäisen sopimuksen AKT-maille kohdennettavan avun rahoituksesta, joka perustuu kyseiseen monivuotiseen rahoituskehykseen, sekä rahoitustuen myöntämisestä MMA:ille. Tällä sisäisellä rahoitussopimuksella perustetaan 10. EKR. Sisäisessä rahoitussopimuksessa määritellään 10. EKR:n eri kokonaissumma ja jakoperusteet jäsenvaltioille (Suomen osalta 1,47 %), perustetaan komission hallinnoimien varojen hoitoa varten jäsenvaltioiden edustajista koostuva komitea (jäljempänä EKR:n komitea) ja Euroopan investointipankin (EIP) yhteyteen vastaavanlainen komitea hallinnoimaan EKR:sta rahoitettavaa investointikehystä (jäljempänä investointikehyskomitea) sekä vahvistetaan kyseisissä komiteoissa sovellettavat äänten painotukset ja määräänemmistöt.

Kymmenennen EKR:n täytäntöönpanoasetus: Toisin kuin 9. EKR:n kohdalla 10. EKR:n perustavaan sisäiseen rahoitussopimukseen ei sisällytetty täytäntöönpanoa koskevia määräyksiä vaan niistä päätettiin tehdä erillinen neuvoston asetus. Tähän ratkaisuun päädyttiin, jotta täytäntöönpanosta voitaisiin käydä perusteellinen keskustelu tämän kuitenkaan hidastamatta sisäisen rahoitussopimuksen kansallisia hyväksymisprosesseja. Lisäksi on haluttu ottaa huomioon vuosien 2007–2013 kehitysyhteistyön rahoitusvälinettä koskevien neuvotteluiden tulokset.

Sisäisen rahoitussopimuksen 10 artiklan 1 kohdassa määrätään kuitenkin täytäntöönpanoasetuksen sisällöstä ja sen mukaan asetus "sisältää ohjelmasuunnittelun ja päätöksenteon menettelyjä koskevia asianmukaisia muutoksia ja parannuksia ja yhdenmukaistaa yhteisön ja EKR:n menettelyjä mahdollisuuksien mukaan, muun muassa yhteisrahoitusta koskevien näkökohtien osalta. Lisäksi siinä vahvistetaan rauhanrahastoa koskevat erityiset hallintomenettelyt".

Täytäntöönpanoasetusehdotuksen sisältö: Ehdotuksen perusteluissa komissio luettelee tärkeimmät muutokset 9. EKR:oon verrattuna:

- EKR:n komitean roolin muuttaminen strategisemmaksi, mikä tarkoittaa muun muassa sitä, ettei EKR:n komitealta enää pyydetä lausuntoa yksittäisistä rahoitusehdotuksista vaan lausunto pyydetään vuosittaisista toimintaohjelmista.
- EKR:n komitean ennakkolausunto tarvitaan jatkossakin strategia-asiakirjoista, avustuspäätöksistä, maa- ja alueohjelmista ja niihin tehtävistä muutoksista kuten myös yli 10 miljoonan euron erityistoimenpiteistä.
- EKR:n komitealle esitetään keskusteltavaksi avun jakoperusteet, enintään 10 miljoonan euron erityistoimenpiteet sekä seuranta- ja arviointikertomuksia. Neuvostolle toimitetaan vuosikertomukset ja yhteistyön tulosten arviointi, joka tehdään komission vuonna 2010 tekemän ehdotuksen pohjalta. Neuvosto päättää tulosarvion perusteella edellisistä EKR:ista jäljelle jääneiden, 31. joulukuuta 2007 jälkeen vapautettujen varojen uudelleen käyttöön ottamisesta joko osittain tai kokonaan.
- Ehdotuksessa luodaan yhteisrahoituskehys, jota käsitellään tarkemmin varainhoitoasetuksessa.
- Ehdotuksessa määritellään rauhanrahastoa koskevat erityiset hallintomenettelyt.
- Mahdollisuuksia alueelliseen yhteistyöhön lisätään siten, että määritellään yhteiset painopisteet ja erityisresurssit sekä tehostetaan yhteisen edun mukaisten hankkeiden valinnan koordinoitua.
- Koordinointia, toissijaisuusperiaatetta sekä temaattisten ohjelmien ja maantieteellisen yhteistyön keskinäistä täydentävyyttä korostetaan; yhteisön talousarviosta rahoitettava tuki (esimerkiksi sokeripöytäkirjan maat) sisällytetään soveltuvin osin maantieteellisiin strategia-asiakirjoihin.
- AKT-maiden välisen yhteistyön rahoittamiseen omaksutaan ohjelmakeskeinen lähestymistapa.

Asetuksen ensimmäinen osasto: ohjelmasuunnittelu: Ohjelmasuunnitteluosastossa määritetään aluksi ohjelmasuunnittelun yleiskehys perustoinen sekä kuvataan lyhyesti, mitä ohjelmasuunnittelulla tarkoitetaan. Varojen jakamista koskevassa 2 artiklassa määrätään ohjeellisten monivuotisten määrärahojen jakamisesta kullekin AKT-maalle, alueelle sekä alueiden väliseen yhteistyöhön. Lisäksi määrätään maakohtaisten ohjeellisten määrärahojen koostumuksesta. Artiklassa todetaan, että jäsenvaltiot ja komissio keskustelevat EKR:n komiteassa menetelmästä, jota käytetään varojen jakamista koskevia yleisiä ehtoja sovellettaessa. Artiklassa määritetään myös määrärahoja koskevista hyväksymismenettelyistä.

3 artiklassa käsitellään tukistrategioita ja monivuotista ohjelmasuunnittelua. Artiklassa määrätään strategia-asiakirjojen sisällöstä ja valmistelusta sekä monivuotisten maa- ja alueohjelmien laatimisesta ja sisällöstä. Artiklassa korostetaan eri tasojen tukistrategioiden vuorovaikutusta sekä strategia-asiakirjojen ja monivuotisten maa- ja alueohjelmien täydentävyyttä ja toissijaisuutta suhteessa yhteisön instrumentteihin. Artiklan 4-6 kohdassa käydään läpi strategia-asiakirjan ja monivuotisen maa- tai alueohjelman hyväksymismenettely. Artiklan 7 kohdassa määrätään erityistoimintaohjelman tai erityistuen muodossa annettavista erityissäännöksistä.

Tarkasteluja koskevat määräykset löytyvät 4 artiklasta, jossa käsitellään tarkastelujen ajankohtia, kohteita ja niiden mahdollisesti aiheuttamia toimenpiteitä pääpiirteittäin.

Asetuksen toinen osasto: täytäntöönpano Asetuksen 5 artiklassa määritellään komission hallinnoiman avun yleinen täytäntöönpanokehys sekä toimenpiteet sopimusrikkomustapauksissa. 6 artiklassa määrätään strategia-asiakirjoihin ja monivuotisiin maa- ja alueohjelmiin perustuvien vuosittaisten toimintaohjelmien sisällöstä, hyväksymisestä sekä säännöistä ja menettelyistä tilanteessa, jossa

vuosittaista toimintaohjelmaa ei ole hyväksytty. Lisäksi 6 artiklassa määrätään tukimenojen toimintaohjelmista.

Asetuksen 7 artiklassa määrätään erityistoimenpiteistä, joita komissio voi hyväksyä tietyissä tapauksissa, kun niitä ei voida rahoittaa 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista vakautusvälineestä tai humanitaarisen avun välineestä. Artiklan 4 kohdassa määrätään muutoksista erityistoimenpiteisiin.

Asetuksen 8 artiklassa käsitellään yhteisrahoitusta, jotka voivat olla joko rinnakkaista tai yhdistettyä yhteisrahoitusta, sekä jäsenvaltioiden lisärahoitusosuuksia. Artiklassa selostetaan myös yhteis- ja lisärahoituksen varojen käyttöön liittyviä täytäntöönpanojärjestelyitä. Yhteisön avun johdonmukaisuuden ja tuloksellisuuden varmistamiseksi 9 artiklassa määrätään kolmannen maan tai alueen osallistumisesta sisäisen rahoitussopimuksen mukaan AKT-maille kohdennettavista varoista rahoitettaviin hankkeisiin tai ohjelmiin.

Asetuksen kolmas osasto: päätöksentekomenettelyt 10 artiklassa määritellään EKR:n komitean vastuulla olevat asiat. Artiklaan on sisällytetty menettelyt, joita seuraten EKR:n komitea antaa lausuntonsa ja komissio toimeenpääsee. Lisäksi määritetään EKR:n komitean roolia yhteisön ja jäsenmaiden avun keskinäisen yhdenmukaisuuden ja täydentävyyden saralla. Artiklassa ovat myös Afrikan rauhanrahastoa koskevat erityiset hallinnointimääräykset.

Investointikehyskomiteaa koskevat määräykset löytyvät 11 artiklasta. Artiklassa määritetään muun muassa investointikehyskomitean kokoonpano, työjärjestyksen hyväksymisestä sekä komitean päätettävissä olevat asiat ja asiat, joista komitea antaa lausunnon. Lisäksi artiklassa määrätään EIP:n vastuusta asioiden esittelemisessä, yhteistyöstä komission sekä investointikehyskomitean kanssa.

Asetuksen neljäs osasto: loppusäännökset 12 artiklassa määrätään komission ja EIP:n seuranta- ja tiedonantovelvoitteista koskien EKR:sta myönnettävän avun täytäntöönpanon edistymistä. Artiklassa kuvataan muun muassa Euroopan parlamentille tiedottamista sekä avun tuloksellisuuden arviointia, jossa erityistä huomiota kiinnitetään myös siihen, miten vuosituhattavoitteiden saavuttamisessa on edistytty. Lopuksi artiklassa määrätään sisäisessä rahoitussopimuksessa ja monivuotisessa rahoituskehityksessä tarkoitettuun komissio vuonna 2010 neuvostolle toimittamasta kokonaistoiminnan tarkastelusta.

Asetuksen 13 artiklassa määrätään maantieteellisten ja temaattisten politiikkojen ja ohjelmien sekä alakohtaisten politiikkojen täytäntöönpanon, ja ohjelmasuunnittelun tuloksellisuuden arvioinnista. Viimeisessä 14 artiklassa määrätään asetuksen voimaantulosta.

Kansallinen käsittely:

Ulkoasiainministeriö on pyytänyt valtiovarainministeriötä kommentoimaan asetusehdotusta. Valtiovarainministeriöllä ei ole ollut erityisiä huomioita.

Eduskuntakäsittely:

Eduskunnassa on parhaillaan käsiteltävänä HE 200/2006 vp, jossa on selvitetty kattavasti AKT-EY-kumppanuutta sekä 10. EKR:n sopimusperustaa.

Käsittely Euroopan parlamentissa:

Kansallinen lainsäädäntö, ml. Ahvenanmaan asema:

-

Taloudelliset vaikutukset:

10. EKR:n taloudelliset vaikutukset on esitelty edellä tarkoitetussa hallituksen esityksessä HE 200/2006 vp. Täytäntöönpanoasetuksella ei ole taloudellisia vaikutuksia.

Muut mahdolliset asiaan vaikuttavat tekijät:

Täytäntöönpanoasetus pyritään saamaan voimaan mahdollisimman nopeasti, jotta komiteat pääsisivät aloittamaan työnsä ajoissa ja 10. EKR:n ohjelmointi ei viivästyisi.

Asiasanat	ACP/LOME -maat, Euroopan kehitysrahasto
Hoitaa	UM, VM
Tiedoksi	EUE, MMM, OPM, STM, TH, VNEUS, YM

**EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO**

**Bryssel, 31. lokakuuta 2006 (06.11)
(OR. en)**

14661/06

LIMITE

ACP	198
FIN	518
PTOM	57

EHDOTUS

Lähetäjä: Euroopan komissio

Päivä: 27. lokakuuta 2006

Asia: Ehdotus neuvoston asetukseksi kymmenennen Euroopan kehitysrahaston täytäntöönpanosta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena komission ehdotus, joka on saapunut pääsihteeri, korkea edustaja Javier Solanalle johtaja Jordi AYET PUIGARNAUn lähettämällä kirjeellä.

Liite: KOM(2006) 650 lopullinen

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 27.10.2006
KOM(2006) 650 lopullinen

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

kymmenennen Euroopan kehitysrahaston täytäntöönpanosta

(komission esittämä)

PERUSTELUT

Joulukuun 15. ja 16. päivänä 2005 kokoontunut Eurooppa-neuvosto päätti, että maantieteellistä yhteistyötä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) valtioiden kanssa rahoitetaan myös vuosina 2008–2013 hallitustenvälisestä Euroopan kehitysrahastosta (EKR). Neuvostossa kokoontuneet jäsenvaltioiden edustajat vahvistivat, että tarkoitukseen varattuun 22 682 miljoonan euron määrään sisältyvät myös yhteistyö merentakaisien maiden ja alueiden (MMA) kanssa, joihin sovelletaan EY:n perustamissopimuksen neljättä osaa, sekä EKR:n täytäntöönpanoon suoraan liittyvät tukimenot.

Port Moresbyssä 2. kesäkuuta 2006 kokoontunut AKT–EY-ministerineuvosto teki päätöksen Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun ja Luxemburgissa 25. kesäkuuta 2005 tarkistetun AKT–EY-kumppanuussopimuksen nojalla tehtävän yhteistyön monivuotisesta rahoituskehiksestä vuosille 2008–2013. Yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvosto allekirjoitti 17. heinäkuuta 2006 sisäisen sopimuksen vuosia 2008–2013 koskevaan monivuotiseen rahoituskehikseen perustuvan yhteisön avun rahoituksesta sekä rahoitustuen myöntämisestä MMA:ille. Komissio laatii parhaillaan ehdotusta, jolla MMA:iden assosiaatiosta Euroopan yhteisöön 27. marraskuuta 2001 tehtyä neuvoston päätöstä 2001/822/EY muutetaan vastaavasti.

Heinäkuun 17. päivänä 2006 allekirjoitetulla sisäisellä sopimuksella perustettiin kymmenes EKR, joka kattaa maantieteellisen yhteistyön AKT-maiden ja MMA:iden kanssa vuosina 2008–2013. Sisäisessä sopimuksessa määritellään kymmenennen EKR:n eri määrärahakokonaisuudet ja jakoperusteet jäsenvaltioille, perustetaan komission yhteyteen jäsenvaltioiden hallitusten edustajista koostuva komitea (EKR:n komitea) ja Euroopan investointipankin (EIP) yhteyteen vastaavanlainen komitea hallinnoimaan EKR:stä rahoitettavaa investointikehystä (investointikehyskomitea) sekä vahvistetaan niissä sovellettavat äänten painotukset ja määräenemmistöt.

Sisäisen sopimuksen mukaan neuvosto vahvistaa yksimielisesti komission ehdotuksesta ja EIP:tä kuultuaan kymmenennen EKR:n täytäntöönpanoasetuksen ja määräenemmistöllä komission ehdotuksesta ja tilintarkastustuomioistuinta kuultuaan kymmenennen EKR:n varainhoitoasetuksen.

Sisäisen sopimuksen mukaan täytäntöönpanoasetuksella tehdään asianmukaisia muutoksia ja parannuksia ohjelmasuunnittelu- ja päätöksentekomenettelyihin suhteessa yhdeksänteen EKR:ään, yhdenmukaistetaan yhteisön ja EKR:n menettelyjä mahdollisuuksien mukaan, muun muassa yhteisrahoitusta koskevien näkökohtien osalta, sekä vahvistetaan rauhanrahastoa koskevat erityiset hallintomenettelyt.

Komissio laatii parhaillaan ehdotusta kymmenennen EKR:n varainhoitoasetukseksi; ehdotus toimitetaan neuvostolle lähikuukausina. Tämä ehdotus kymmenennen EKR:n täytäntöönpanoasetukseksi kattaa ohjelmasuunnittelu- ja päätöksentekomenettelyt, jotka yhdeksännen EKR:n tapauksessa sisältyivät sisäiseen sopimukseen. Käsittelemällä näitä kysymyksiä nyt erillisessä asetuksessa, joka ei edellytä ratifiointia, voidaan välttyä uusilta viiveiltä sisäisen sopimuksen ratifiointimenettelyn aloittamisessa. Samalla komissio voi tehdä täytäntöönpanosääntöjä koskevan ehdotuksen, joka vastaa paremmin yhteisön talousarviosta rahoitettavan yhteistyön mukaisia menettelyjä.

Tämä ehdotus vastaa mahdollisimman pitkälti kehitysyhteistyön rahoitusvälinettä koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamisesta 23. lokakuuta 2006 vahvistettua yhteisön kantaa. Yhdeksänteen EKR:ään verrattuna tärkeimpiä muutoksia ja parannuksia ovat seuraavat:

- EKR:n hallintokomitea keskittyy aiempaa tiiviimmin strategiaan kysymyksiin ja seurantaan. Suurin muutos on se, että EKR:n komitealta ei enää pyydetä lausuntoa yksittäisistä rahoitusehdotuksista vaan lausunto pyydetään vuosittaisista toimintaohjelmista. Toimintaohjelmissa esitetään tavoitteet, toiminnan alat, toivotut tulokset, hallintomenettelyt, suunniteltu kokonaisrahoitus, kuvaus rahoitettavista toimista sekä kunkin toimen osalta ohjeellinen rahoituksen määrä sekä täytäntöönpanoaikataulu. Näin alkuperäisen monivuotisen strategia-asiakirjan ja sen pohjalta laadittavien vuosittaisen ratkaisustrategioiden välillä on jatkuva vuorovaikutus ja täytäntöönpano yhdenmukaistuu. Samalla täytäntöönpano muuttuu luonteeltaan ohjelmakeskeisemmäksi, minkä ansiosta täytäntöönpanojaksot sujuvoituvat.
- Strategia-asiakirjoista, avustuspäätöksistä, maa- ja alueohjelmista ja niihin säännöllisten tai tapauskohtaisten uudelleentarkastelujen johdosta tehtävistä muutoksista tarvitaan jatkossakin EKR:n komitean ennakkolausunto, kuten myös yli 10 miljoonan euron erityistoimenpiteistä.
- EKR:n komitealle esitetään tiedoksi ja keskustelua varten avun jakoperusteet, enintään 10 miljoonan euron erityistoimenpiteet sekä useita seuranta- ja arviointikertomuksia. Neuvostolle toimitetaan vuosikertomukset ja tulosten arviointi, jonka pohjana oleva ehdotus komission on määrä tehdä vuonna 2010. Neuvosto tekee tältä pohjalta yksimielisen päätöksen edellisistä EKR:istä jäljelle jääneiden, 31. joulukuuta 2007 jälkeen vapautettujen varojen uudelleen käyttöön ottamisesta joko osittain tai kokonaan.
- Ehdotuksessa luodaan yhteisrahoituskehys, jota käsitellään tarkemmin varainhoitoasetuksessa.
- Ehdotuksessa määritellään rauhanrahastoa koskevat erityiset hallintomenettelyt.
- Alueellista yhteistyötä muun muassa AKT-maiden ja yhteisön syrjäisimpien alueiden välillä lisätään siten, että määritellään yhteiset painopisteet ja erityisresurssit sekä tehostetaan yhteisen edun mukaisten hankkeiden valinnan koordinoitua esimerkiksi hyödyntämällä teknistä apua ja ohjelman seurantakomiteoita, joissa eri sidosryhmät ovat edustettuina.
- Jäsenvaltioiden, muiden avunantajien ja sidosryhmien välistä koordinoitua, toissijaisuusperiaatetta sekä temaattisten ohjelmien ja maantieteellisen yhteistyön välistä täydentävyyttä korostetaan ja yhteisön talousarviosta rahoitettava tuki (esim. sokeripöytäkirjan maat ja temaattiset ohjelmat) sisällytetään soveltuvin osin maantieteellisiin strategia-asiakirjoihin.
- AKT-maiden välisen yhteistyön rahoittamiseen omaksutaan ohjelmakeskeinen lähestymistapa.

NEUVOSTON ASETUS

kymmenennen Euroopan kehitysrahaston täytäntöönpanosta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden jäljempänä 'AKT-maat', ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen Cotonoussa, Beninissä, 23 päivänä kesäkuuta 2000 allekirjoitetun kumppanuussopimuksen¹, sellaisena kuin se on tarkistettuna Luxemburgissa 25 päivänä kesäkuuta 2005 allekirjoitetulla sopimuksella² jäljempänä 'AKT-EY-kumppanuussopimus',

ottaa huomioon neuvoston 17 päivänä heinäkuuta 2006 tekemän sisäisen sopimuksen vuosia 2008–2013 koskevaan monivuotiseen rahoituskehukseen perustuvan yhteisön avun rahoituksesta AKT-EY-kumppanuussopimuksen mukaisesti sekä rahoitustuen myöntämisestä EY:n perustamissopimuksen neljännessä osassa tarkoitetuille merentakaisille maille ja alueille³, jäljempänä 'sisäinen sopimus', ja erityisesti sen 10 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁴,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon⁵,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kesäkuun 2 päivänä 2006 tehdyllä AKT-EY-ministerineuvoston päätöksellä N:o 1/2006⁶ vahvistetaan vuosia 2008–2013 koskeva monivuotinen rahoituskehys ja lisätään AKT-EY-kumppanuussopimukseen uusi liite I b.
- (2) Sisäisessä sopimuksessa määrätään kymmenennen Euroopan kehitysrahaston, jäljempänä 'EKR', määrärahat, jakoperusteet ja maksusuudet, perustetaan komission yhteyteen jäsenvaltioiden hallitusten edustajista koostuva komitea, jäljempänä 'EKR:n komitea', ja Euroopan investointipankin yhteyteen investointikehyskomitea sekä vahvistetaan niissä sovellettavat äänten painotukset ja määräenemmistöt.
- (3) Sisäisellä sopimuksella yhteisön AKT-maille (Etelä-Afrikan tasavaltaa lukuun ottamatta) sekä merentakaisille maille ja alueille, jäljempänä 'MMA', jäsenvaltioiden

¹ EYVL 317, 15.12.2000, s. 3.

² EUVL 209, 11.8.2005, s. 27.

³ EUVL 247, 9.9.2006, s. 32.

⁴ [...]

⁵ [...]

⁶ EUVL 247, 9.9.2006, s. 22.

rahoittamasta kymmenennestä EKR:stä myöntämän avun kokonaismääräksi vahvistetaan 22 682 miljoonaa euroa kuusivuotisjaksolla 2008–2013. Sisäisellä sopimuksella vahvistetuista kymmenennen EKR:n määrärahoista 21 966 miljoonaa euroa osoitetaan AKT-maille AKT–EY-kumppanuussopimuksen liitteessä I b tarkoitettua vuosia 2008–2013 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen mukaisesti, 286 miljoonaa euroa MMA:ille ja 430 miljoonaa euroa EKR:n ohjelmasuunnittelusta ja täytäntöönpanosta komissiolle aiheutuvien tukimenojen kattamiseen.

- (4) Humanitaarisesta avusta 20 päivänä kesäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/96⁷ soveltamisalaan kuuluvia tukikelpoisia toimenpiteitä pitäisi rahoittaa kymmenennestä EKR:stä vain poikkeuksellisesti silloin, kun apu on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että yhteistyö jatkuu kriisivaiheen yli vakaalle kehitykselle suotuisten edellytysten luomiseen, ja kun sitä ei voida rahoittaa yhteisön talousarviosta.
- (5) Vakautusvälineen perustamisesta [...] annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o [...] soveltamisalaan kuuluvia tukikelpoisia toimenpiteitä pitäisi rahoittaa EKR:stä vain silloin, kun on tarpeen varmistaa yhteistyön jatkuminen kriisivaiheen yli vakaalle kehitykselle suotuisten edellytysten luomiseen asti. Neuvosto vahvisti 11 päivänä huhtikuuta 2006 periaatteen, jonka mukaan Afrikan rauhanrahastoa rahoitetaan kymmenennestä EKR:stä 300 miljoonalla eurolla alkuvaiheen eli vuosien 2008–2010 ajan.
- (6) Yhteisön sokerialan uudistuksen kohteena olevat sokeripöytäkirjan AKT-maat hyötyvät liitännäistoimenpiteistä, joita rahoitetaan kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta [...] annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o [...] ⁸. AKT-maat saavat yhteisön apua myös kyseiseen välineeseen sekä demokratian ja ihmisoikeuksien maailmanlaajuisista edistämistä koskevasta rahoitusvälineestä [...] annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o [...] ⁹ perustuvista temaattisista ohjelmista. Nämä temaattiset ohjelmat tuovat EKR:n maantieteellisiin ohjelmiin lisäarvoa, ovat yhdenmukaisia niiden kanssa ja täydentävät niitä.
- (7) AKT–EY-kumppanuussopimuksen 28 artiklassa tähdennetään alueellisen yhteistyön merkitystä AKT-maille, MMA:ille ja yhteisön syrjäisimmille alueille.
- (8) Toukokuun 30 päivänä 2005 tehdyssä neuvoston päätöksessä 2005/446/EY¹⁰ vahvistetaan 31 päivä joulukuuta 2007 ajankohdaksi, jonka jälkeen komission hallinnoimia yhdeksannen EKR:n varoja, Euroopan investointipankin, jäljempänä 'EIP', hallinnoimia korkotukia ja näistä määrärahoista kertyviä korkotuloja ei enää voida sitoa. Tätä päivämäärää voidaan tarvittaessa tarkistaa.
- (9) EKR:n täytäntöön panemiseksi olisi vahvistettava menettely avun suunnittelua, tarkastelua ja hyväksymistä varten sekä avun käytön valvomisen yksityiskohtaiset säännöt. Neuvostossa kokoontuneet jäsenvaltioiden hallitusten edustajat tekivät

⁷ EYVL L 163, 2.7.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁸ EUVL L [...], [...], s. [...].

⁹ EUVL L [...], [...], s. [...].

¹⁰ EUVL L 156, 18.6.2005, s. 19.

17 päivänä heinäkuuta 2006 päätöksen¹¹ sisäisen sopimuksen, joka koskee vuosia 2008–2013 koskevaan monivuotiseen rahoituskehukseen perustuvan yhteisön avun rahoitusta AKT–EY-kumppanuussopimuksen mukaisesti sekä rahoitustuen myöntämistä EY:n perustamissopimuksen neljännessä osassa tarkoitetuille MMA:ille, väliaikaisesta soveltamisesta täytäntöönpanoasetuksen ja varainhoitoasetuksen antamiseksi ja muun muassa EKR:n komitean ja investointikehyskomitean perustamiseksi.

- (10) Neuvosto teki 24 päivänä marraskuuta 2004 päätelmät EU:n ulkoisen toiminnan tehokkuudesta, myös yhteisön ja jäsenvaltioiden kehitysyhteistyön välisen täydentävyyden ja koordinoinnin lisäämisestä. Neuvosto sitoutui 24 päivänä toukokuuta 2005 panemaan ajallaan täytäntöön avun tuloksellisuutta käsittelevän Pariisin julistuksen ja EU:n erityissitoumukset, jotka annettiin 28 päivästä helmikuuta 2 päivään maaliskuuta 2005 järjestetyssä Pariisin foorumissa, ja valvomaan niitä. Neuvoston teki 11 päivänä huhtikuuta 2006 päätelmät EU:n ja muiden asiasta kiinnostuneiden avunantajien yhteisestä ohjelmakehuksesta.
- (11) Neuvosto ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajat, Euroopan parlamentti ja komissio antoivat 22 päivänä joulukuuta 2005 yhteisen julkilausuman¹² Euroopan unionin kehityspolitiikasta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

OHJELMASUUNNITTELU

1 artikla

Ohjelmasuunnittelun yleiskehys

1. AKT-maiden ja -alueiden kanssa kymmenennen EKR:n puitteissa tehtävän maantieteellisen yhteistyön ohjelmasuunnittelu perustuu AKT–EY-kumppanuussopimuksen yleisiin määräyksiin sisältyviin peruseriaatteisiin ja arvoihin sekä kehitystavoitteisiin ja yhteistyöstrategioihin, jotka on esitetty Euroopan yhteisön perustamissopimuksen XX osastossa, erityisesti sen 178 artiklassa, AKT–EY-kumppanuussopimuksessa ja Euroopan unionin kehityspolitiikasta 22 päivänä joulukuuta 2005 annetussa julkilausumassa.
2. Komission AKT–EY-kumppanuussopimuksen nojalla hallinnoiman, AKT-maille ja -alueille suunnatun avun ohjelmasuunnittelu tehdään kyseisen sopimuksen liitteessä IV olevien 1–14 artiklan mukaisesti.
3. Ohjelmasuunnittelulla tarkoitetaan muun muassa
 - a) maiden ja alueiden tukistrategioiden laatimista maan tai alueen omien keskipitkän aikavälin kehitystavoitteiden ja -strategioiden pohjalta;

¹¹ EUVL L 247, 9.9.2006, s. 30.

¹² EUVL C 46, 24.2.2006, s. 1.

- b) yhteisön selvää ilmoitusta ohjelmoitavista ohjeellisista määrärahoista, jotka maille ja alueille voidaan myöntää kymmenennen EKR:n kuusivuotiskaudella;
 - c) monivuotisen ohjelman valmistelua ja vahvistamista maiden ja alueiden tukistrategioiden täytäntöönpanoon;
 - d) tarkistusprosessia, joka kattaa maiden ja alueiden tukistrategiat, monivuotiset maa- ja alueohjelmat ja niiden määrärahat.
4. Maiden ja alueiden tukistrategioiden lisäksi laaditaan AKT-maiden keskinäinen tukistrategia ja siihen liittyvä monivuotinen ohjelma, jotka perustuvat AKT-maiden keskinäisessä poliittisessa toimintakehyksessä esitettyihin kriteereihin AKT-EY-kumppanuussopimuksen liitteessä IV olevaan 12 artiklaan sisältyvien täydentävyyttä, toissijaisuutta ja maantieteellistä soveltamisalaa koskevien periaatteiden mukaisesti.
5. AKT-EY-kumppanuussopimuksen liitteessä IV olevissa 3 artiklan 4 kohdassa ja 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa poikkeuksellisissa olosuhteissa, joiden vuoksi maat eivät voi saada tavanomaisia ohjelmoitavia varoja ja/tai kansallinen tulojen ja menojen hyväksyjä on estynyt hoitamasta tehtäviään, yhteisö antaa tämän asetuksen 3 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja erityissäännöksiä.

2 artikla

Varojen jakaminen

1. Ohjelmasuunnitteluprosessien alussa komissio määrittää AKT-EY-kumppanuussopimuksen liitteessä IV olevissa 3, 9 ja 12 artiklassa määriteltyjen tarve- ja suoritusperusteiden mukaisesti ja sisäisen sopimuksen 2 artiklassa vahvistetuissa rajoissa kullekin AKT-maalle ja alueelle ja niiden väliselle yhteistyölle ohjeelliset monivuotiset määrärahat, joille ohjelmasuunnittelu perustuu. Noudatettavat perusteet ovat vakio- ja puolueettomat ja avoimet.
2. Maakohtaisiin ohjeellisiin määrärahoihin sisältyy ohjelmoitava osuus ja AKT-EY-kumppanuussopimuksen liitteessä IV olevan 3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu osuus, jolla katetaan ennakoimattomat tarpeet.
3. Jäsenvaltiot ja komissio vaihtavat 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa EKR:n hallintokomiteassa, jäljempänä 'EKR:n komitea', näkemyksiä varojen jakamista koskevien yleisten ehtojen soveltamistavasta. Yhdistettyjen maa- ja aluekohtaisten määrärahojen on vastattava sisäisen sopimuksen 2 artiklassa vahvistettuja määriä. Ne sisällytetään maa- ja aluekohtaisiin tukistrategioihin ja monivuotisiin maa- ja alueohjelmiin, ja komissio hyväksyy ne 10 artiklan 4 kohdassa esitetyn hallintomenettelyn mukaisesti. Komissio hyväksyy myös 3 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuihin erityistoimintaohjelmiin ja erityistukeen varatut varat 10 artiklan 4 kohdan hallintomenettelyä noudattaen.

3 artikla

Tukistrategiat ja monivuotinen ohjelmasuunnittelu

1. Kumppanimaille ja -alueille laaditut tukistrategia-asiakirjat, jäljempänä 'strategia-asiakirjat', kattavat ainoastaan kymmenennen EKR:n soveltamisjakson, ja niiden tarkoituksena on luoda yhtenäinen kehys yhteisön ja asianomaisen kumppanimaan tai -alueen väliselle yhteistyölle AKT-EY-kumppanuussopimuksen yleisen tarkoituksen, soveltamisalan, tavoitteiden ja periaatteiden mukaisesti. Strategia-asiakirja kattaa sekä EKR:n varoista rahoitettavan kehitysyhteistyön että kaikki muut yhteisön välineet, joilla on vaikutusta kumppanimaahan tai -alueeseen, ja siinä otetaan huomioon yhteisön kehitysyhteistyötavoitteet ja pyritään johdonmukaisuuteen yhteisön muilla aloilla toteuttamien ulkoisten toimien kanssa.
 - a) Strategia-asiakirjat laaditaan ja pannaan täytäntöön avun tuloksellisuuden periaatteita noudattaen.
 - b) Edellä 1 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta strategia-asiakirjat perustuvat kumppanimaan tai -alueen kanssa käytävään vuoropuheluun sen varmistamiseksi, että asianomainen maa tai alue ottaa riittävästi vastuuta prosessista, ja yhdenmukaisuuden edistämiseksi kansallisten tai alueellisten kehitysstrategioiden, erityisesti köyhyyden vähentämisstrategioiden, kanssa. Painopiste on tarpeiden ja suoritusten yhteisessä arvioinnissa, alakohtaisessa analyysissä ja ensisijaisissa tavoitteissa.
 - c) Muut sidosryhmät, myös paikallisten valtiosta riippumattomien toimijoiden edustajat ja tarvittaessa paikallisviranomaiset, otetaan ohjelmasuunnitteluun mukaan mahdollisimman varhaisessa vaiheessa.
 - d) Komissio ja jäsenvaltiot kuulevat toisiaan muodostaakseen yhteisen kuvan maan tai alueen tilanteesta ja varmistaakseen, että niiden yhteistyötoimet täydentävät toisiaan. Ne pyrkivät mahdollisuuksien mukaan yhteiseen ohjelmasuunnitteluun. Muut avunantajat voivat osallistua tällaiseen koordinointiin ja EIP osallistuu siihen asiantuntemukseensa ja toimintaansa kuuluvissa, muun muassa investointikehykseen liittyvissä asioissa.
2. Edellä 1 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja olosuhteita lukuun ottamatta monivuotiset maa- ja alueohjelmat laaditaan asianomaisen strategia-asiakirjan perusteella ja niille vaaditaan kyseisen maan/alueen hyväksyntä. Monivuotisiin maa- ja alueohjelmiin sisältyvät seuraavat:
 - a) yhteisön rahoitettaviksi valitut painopistealat, kokonaistavoitteet, odotettavissa olevat vaikutukset ja toimintapoliittiset yleissitoumukset;
 - b) ohjeelliset määrärahat sekä kokonaisuudessaan että painopistealoittain. Painopistealakohtaiset määrärahat voidaan tarvittaessa esittää myös vaihteluvälinä. Yhteisön apu keskitetään rajatulle määrälle painopistealoja niin, että se täydentää AKT-maan itsensä, jäsenvaltioiden ja muiden avunantajien rahoittamia toimia;

- c) painopistealakohtaiset erityistavoitteet, toimintapoliittiset sitoumukset sekä näiden tavoitteiden saavuttamiseen parhaiten soveltuvat toimenpiteet ja toimet. Maa- ja alueohjelmissa on myös kuvattava odotettavissa olevat vaikutukset ja määriteltävä tulos- ja suoritusindikaattorit sekä täytäntöönpanoaikataulu ja maksusitoumukset ja maksut;
 - d) painopistealojen ulkopuolisiin ohjelmiin ja hankkeisiin varatut varat sekä mahdollisuuksien mukaan tällaisten toimien pääpiirteet ja viite kutakin tointa varten käytettävistä varoista. Niitä voivat olla 9 artiklassa tarkoitettujen yhteisön syrjäisimpien alueiden, MMA:iden tai naapureina olevien kumppanimaiden ja -alueiden kanssa tehtävän yhteistyön ensisijaiset tavoitteet ja yhteistyön vahvistamiseen tarkoitettut erityisvarat sekä yksityiskohtaiset säännöt tällaisten yhteistä etua edustavien hankkeiden yksilöintiin ja valinnan koordinointiin;
 - e) valtiosta riippumattomien toimijoiden tukikelpoisuuden määritelmä sekä mahdollisuuksien mukaan jaettavat varat ja tuettavat toiminta-alat.
3. Strategia-asiakirjoissa ja monivuotisissa maa- ja alueohjelmissa on otettava huomioon sellaiset toimet ja ohjelmat, jotka voivat saada rahoitusta aiemmista EKR:istä tai yhteisön muista välineistä, ja vältettävä päällekkäisyyttä niiden kanssa. Erityistä huomiota on kiinnitettävä kansallisten, alueellisten ja AKT-valtioiden välisten strategia-asiakirjojen väliseen vuorovaikutukseen sekä täydentävyyteen ja toissijaisuuteen suhteessa yhteisön muihin välineisiin, erityisesti kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta [...] annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o [...], demokratian ja ihmisoikeuksien maailmanlaajuisista edistämistä koskevasta rahoitusvälineestä [...] annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o [...], vakautusvälineen perustamisesta [...] annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o [...] ja asetukseen (EY) N:o 1257/96. Kehitysyhteistyön rahoitusvälineellä käyttöön otettavat sokeripöytäkirjan AKT-maita koskevat monivuotiset mukautusstrategiat sisällytetään maakohtaisiin strategia-asiakirjoihin.
 4. Jokainen strategia-asiakirja ja siihen liittyvä monivuotinen maa- tai alueohjelma on esitettävä yhtenä asiakirjana, joka perustuu yhteiseen kehykseen ja neuvoston 11 päivänä huhtikuuta 2006 hyväksymiin yhteisen monivuotisen ohjelmasuunnittelun periaatteisiin.
 5. Komissio hyväksyy 4 kohdassa tarkoitettut yhdenmetyt strategia-asiakirjat ja monivuotiset maa- ja alueohjelmat 10 artiklan 4 kohdassa vahvistetun hallintomenettelyn mukaisesti.
 6. Tämän jälkeen komissio ja asianomainen AKT-maa tai -alue hyväksyvät yhteisellä sopimuksella yhdenmetyt strategia-asiakirjan ja monivuotisen maa- tai alueohjelman, jotka ovat tämän jälkeen sekä yhteisöä että kyseistä maata tai aluetta sitovia. Maat, joilla ei ole allekirjoitettua strategia-asiakirjaa, voivat hakea rahoitusta AKT–EY-kumppanuussopimuksen liitteessä IV olevan 3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista ennakoimattomiin tarpeisiin varatuista varoista.
 7. Edellä 1 artiklan 5 kohdassa tarkoitettut säännökset voidaan antaa strategia-asiakirjan korvaavan erityistoimintaohjelman muodossa silloin, kun kumppanimaassa ei ole

toimivaa hallitusta, jolle ilmoittaa ohjeelliset monivuotiset määrärahat tai jonka kanssa laatia strategia-asiakirja, tai AKT–EY-kumppanuussopimuksen liitteessä IV olevan 3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin ennakoimattomiin tarpeisiin varatuista määrärahoista rahoitettavan erityistuen muodossa silloin, kun ohjeelliset monivuotiset määrärahat on ilmoitettu mutta strategia-asiakirjaa ei ole allekirjoitettu, tai kun kumppanimaan kansallinen tulojen ja menojen hyväksyjä on estynyt hoitamasta tehtäviään. Tällaisten erityistoimintaohjelmien ja erityistuen on oltava edellisten kappaleiden säännösten mukaisia ja niissä on otettava huomioon 4 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettut erityiset näkökohdat. Komissio hyväksyy ne 10 artiklan 4 kohdassa vahvistettua hallintomenettelyä noudattaen.

4 artikla

Tarkastelu

1. Strategia-asiakirjojen ja monivuotisten maa- ja alueohjelmien samoin kuin 3 artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen erityistoimintaohjelmien ja erityistukien täytäntöönpanoa tarkastellaan vuosittain, minkä lisäksi niitä tarkastellaan soveltamisjakson puolivälissä ja lopussa sekä tarvittaessa tapauskohtaisesti.
2. Soveltamisjakson puolivälissä ja lopussa suoritettava tarkastelu on erottamaton osa ohjelmasuunnitteluprosessia ja siinä arvioidaan strategia-asiakirjaa, sokeripöytäkirjan maita koskevia monivuotisia mukautusstrategioita, mitä tahansa 3 artiklan 3 kohdassa mainituista komission välineistä rahoitettavia ohjelmia ja monivuotista maa- tai alueohjelmaa senhetkisten tarpeiden ja suoritusten perusteella. Tarkasteluun sisällytetään mahdollisuuksien mukaan yhteisön kehitysyhteistyön vaikutusten arviointi strategia-asiakirjassa vahvistettuihin tavoitteisiin ja indikaattoreihin nähden. Väli- ja lopputarkastelun päätteeksi
 - a) strategia-asiakirjoja ja monivuotisia maa- ja alueohjelmia voidaan mukauttaa, jos tarkastelussa on tullut esiin erityisiä ongelmia tai olosuhteet ovat muuttuneet;
 - b) kansallisia ja alueellisia monivuotisia määrärahoja voidaan lisätä tai vähentää senhetkisten tarpeiden ja suoritusten perusteella.
3. Vuosittaisissa tarkasteluissa arvioidaan ainoastaan monivuotisten maa- ja alueohjelmien täytäntöönpanon tasoa. Monivuotisia ohjeellisia määrärahoja voidaan lisätä täytäntöönpanon vuosittaisen tarkastelun päätteeksi, jos tarkastelussa on ilmennyt uusia tai erityisiä tarpeita, jotka voivat olla seurausta esimerkiksi kriisinjälkeisestä tilanteesta tai poikkeuksellisesta suorituksesta, jolloin monivuotiset ohjeelliset määrärahat on sidottu kokonaan ja lisärahoituksen absorptiokyky on varmistettu tehokkailla köyhyyden vähentämisstrategioilla ja moitteettomalla varainhoidolla.
4. Tapauskohtaisia tarkasteluja voidaan suorittaa asianomaisen AKT-maan tai komission pyynnöstä, jos ilmenee uusia tai erityisiä tarpeita, jos suoritus on ollut poikkeuksellinen 2 kohdassa kuvatulla tavalla, tai poikkeuksellisissa olosuhteissa, joita tarkoitetaan humanitaarista apua ja hätäapua koskevissa AKT–EY-kumppanuussopimuksen 72 ja 73 artiklassa. Luonnononnettomuuksista, ihmisen

aiheuttamista kriiseistä, kuten sodista ja muista selkkauksista, selkkausten jälkeisistä tilanteista sekä demokratiaan, oikeusvaltioon, ihmisoikeuksiin tai perusvapauksiin kohdistuvista uhkista johtuvat äkilliset, ennakoimattomat, vakavat ja luonteeltaan poikkeukselliset humanitaariset, taloudelliset ja yhteiskunnalliset ongelmat tai maassa tai alueella vallitsevat vaikutuksiltaan vastaavat poikkeukselliset olosuhteet voidaan katsoa perustelluiksi syyksi tapauskohtaiselle tarkastelulle.

- a) Tapauskohtaisen tarkastelun päätteeksi voidaan ehdottaa 7 artiklassa tarkoitettuja erityistoimenpiteitä. Monivuotisen maa- tai aluekohtaisen ohjelman tai erityistoimintaohjelman määrärahoja voidaan tarvittaessa lisätä sisäisen sopimuksen 2 artiklassa vahvistetuissa käytettävissä olevien varojen rajoissa. Jos strategia-asiakirjaa ei ole allekirjoitettu, erityistukea voidaan myöntää 1 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuista ennakoimattomiin tarpeisiin varatuista määrärahoista.
 - b) Toteutettavien toimenpiteiden on oltava yhdenmukaisia yhteisön muiden välineiden, erityisesti 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen vakautusvälineen ja humanitaarisen avun välineen, kanssa ja täydennettävä niitä.
 - c) Jos kumppanimaat tai niiden ryhmät ovat välittömiä osapuolia kriisissä tai kriisinjälkeisessä tilanteessa tai sellaisen vaikutuspiirissä, monivuotisessa ohjelmasuunnittelussa painotetaan erityisesti hätäavun, kunnostuksen ja kehityksen yhteensovittamista, jotta asianomaisia maita tai niiden ryhmiä voitaisiin auttaa siirtymään hätätilanteesta vaiheeseen, jossa tavanomaista kehitystyötä voidaan jatkaa; sellaisten maiden ja alueiden ohjelmiin, joita luonnononnettomuudet koettelevat säännöllisesti, sisältyy suuronnettomuuksiin liittyviä varautumis- ja ehkäisytoimia.
5. Kun uusia tarpeita ilmenee AKT–EY-kumppanuussopimuksen liitteessä IV olevan, AKT-maiden välistä yhteistyötä käsittelevän 12 artiklan 2 kohtaan viittaavassa yhteisessä VI julistuksessa määritellyn mukaisesti, AKT-maiden väliseen yhteistyöhön tarkoitettuja ohjelmoitavia määrärahoja voidaan lisätä rahoittamalla lisäys kyseiseen yhteistyöhön tarkoitettusta vararahastosta sisäisen sopimuksen 2 artiklan b alakohdassa vahvistetuissa rajoissa.
 6. Vuosittaiset tarkastelut sekä väli- ja lopputarkastelut suoritetaan koordinoitusti asianomaisessa AKT-maassa tai -valtiossa edustettuina olevien jäsenvaltioiden kanssa. Prosessin aikana kuullaan valtiosta riippumattomia kansallisia tai alueellisia toimijoita. EIP:tä on kuultava sen toimintaan ja investointikehykseen liittyvistä kysymyksistä.
 7. Komissio hyväksyy 1–4 kohdassa tarkoitettujen tarkastelujen johdosta strategia-asiakirjaan ja/tai varojen jakoon mahdollisesti tehtävät muutokset 10 artiklan 4 kohdassa vahvistetun hallintomenettelyn mukaisesti. Tämän jälkeen komissio ja asianomainen AKT-maa tai -alue hyväksyvät yhteisellä sopimuksella lisäykset yhdenmukaisesti strategia-asiakirjaan ja erityistoimintaohjelmiin, myös monivuotisiin maa- ja alueohjelmiin, minkä jälkeen ne sitovat sekä yhteisöä että kyseistä maata tai aluetta.

II OSASTO
TÄYTÄNTÖÖNPANO

5 artikla

Yleinen täytäntöönpanokehys

1. Komission AKT–EY-kumppanuussopimuksen nojalla hallinnoima AKT-maille ja -alueille myönnettävä apu pannaan täytäntöön kyseisen sopimuksen liitteen IV ja sisäisen sopimuksen 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun varainhoitoasetuksen mukaisesti.
2. Jos kumppanimaa ei noudata AKT–EY-kumppanuussopimuksen 9 artiklassa tarkoitettuja olennaisia osia ja perusosaa ja jos neuvottelut kumppanimaan kanssa eivät johda molempia sopimuspuolia tyydyttävään ratkaisuun, jos kumppanimaa kieltäytyy neuvottelemasta tai kyseessä on erityisen kiireellinen tapaus, neuvosto voi päättää komission ehdotuksesta ja sisäisen sopimuksen 8 artiklassa määrätyllä määränemmistöllä toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä vuosia 2008–2013 koskevasta monivuotisesta rahoituskehyksestä kumppanimaalle myönnettävän avun suhteen, sanotun kuitenkin rajoittamatta AKT–EY-kumppanuussopimuksen 11 b, 96 ja 97 artiklan määräysten soveltamista. Tällaisiin toimenpiteisiin voi kuulua avun jäädyttäminen kokonaan tai osittain.

6 artikla

Vuosittaisten toimintaohjelmien hyväksyminen

1. Komissio hyväksyy 3 artiklassa tarkoitettuihin strategia-asiakirjoihin ja monivuotisiin maa- ja alueohjelmiin perustuvat vuosittaiset toimintaohjelmat.

Komissio voi poikkeuksellisesti, esimerkiksi jos vuosittaista toimintaohjelmaa ei ole vielä hyväksytty, toteuttaa samoja sääntöjä ja menettelyjä noudattaen toimenpiteitä, jotka perustuvat strategia-asiakirjoihin ja monivuotisiin maa- ja alueohjelmiin ilman, että niitä on mainittu vuosittaisessa toimintaohjelmassa.
2. Toimintaohjelmissa määritellään tavoitteet, toiminnan alat, toivotut tulokset, hallintomenettelyt sekä suunniteltu kokonaisrahoitus. Niissä on oltava kuvaus rahoitettavista toimista, ilmoitus kunkin toimen rahoitukseen käytettävästä määrästä ja täytäntöönpanon alustava aikataulu. Tavoitteiden on oltava mitattavissa ja niillä on oltava aikaan sidotut arviointiperusteet.
3. Komissio hyväksyy vuosittaiset toimintaohjelmat 10 artiklan 4 kohdassa vahvistettua hallintomenettelyä noudattaen. Ohjelmiin mahdollisesti tehtävät muutokset on hyväksyttävä 7 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
4. Komissio hyväksyy 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua hallintomenettelyä noudattaen erityistoimintaohjelmat sisäisen sopimuksen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin tukimenoihin, joita ei kateta monivuotisista maa- tai alueohjelmista.

Tukimenojen kattamiseen tarkoitettuihin toimintaohjelmiin mahdollisesti tehtävät muutokset on hyväksyttävä 7 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

7 artikla

Erityistoimenpiteiden hyväksyminen

1. Komissio voi hyväksyä strategia-asiakirjoihin ja monivuotisiin maa- ja alueohjelmiin sisällyttämiä erityistoimenpiteitä 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, joita ei voida rahoittaa 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista vakautusvälineestä tai humanitaarisen avun välineestä.
2. Erityistoimenpiteiden osalta on määriteltävä tavoitteet, toiminnan alat, toivotut tulokset, hallintomenettelyt ja rahoituksen kokonaismäärä. Niissä on esitettävä kuvaus rahoitettavista toimista, kunkin toimen rahoitukseen käytettävä määrä ja täytäntöönpanon alustava aikataulu. Samoin on määriteltävä, minkätyyppisiä suoritusindikaattoreita erityistoimenpiteiden täytäntöönpanossa seurataan.
3. Jos erityistoimenpiteiden kustannukset ovat yli 10 miljoonaa euroa, komissio toteuttaa toimenpiteet 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua hallintomenettelyä noudattaen. Alle 10 miljoonan euron erityistoimenpiteistä komissio ilmoittaa EKR:n komitealle kuukauden kuluessa niiden toteuttamisesta.
4. Erityistoimenpiteiden muutoksia, jotka koskevat esimerkiksi teknisiä mukautuksia, täytäntöönpanojakson pidentämistä, varojen uudelleenkohdentamista alustavan talousarvion puitteissa ja talousarvion suurentamista tai pienentämistä alle 20 prosentilla talousarvion alkuperäisestä määrästä, ei tarvitse hyväksyä 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä mukaisesti edellyttäen, että muutokset eivät vaikuta komission päätöksessä vahvistettuihin alkuperäisiin tavoitteisiin.

8 artikla

Yhteisrahoitus ja jäsenvaltioiden lisärahoitusosuudet

1. Yhteisrahoituksesta on kyse silloin, kun hanke tai ohjelma rahoitetaan eri lähteistä.
 - a) Rinnakkaisessa yhteisrahoituksessa hanke tai ohjelma jaetaan useammaksi selvästi yksilöitävissä olevaksi osaksi, joista kutakin rahoittavat yhteisrahoitukseen osallistuvat eri kumppanit siten, että rahoituksen lopullinen kohde on aina yksilöitävissä.
 - b) Yhdistetyssä yhteisrahoituksessa hankkeen tai ohjelman kokonaiskustannukset jaetaan yhteisrahoitukseen osallistuvien kumppanien kesken ja varat yhdistetään, jolloin ei enää ole mahdollista yksilöidä hankkeeseen tai ohjelmaan kuuluvien yksittäisten toimien rahoituslähdettä.
2. Komission osallistuessa yhdistettyyn yhteisrahoitukseen varojen käyttöön liittyvät täytäntöönpanojärjestelyt, myös se, miten yhdistettyjen varojen hallinnoinnista vastaavalle taholle aiheutuvat hallinnolliset menot katetaan, on vahvistettava

rahoitussopimuksella sisäisen sopimuksen 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa varainhoitoasetuksessa annettuja sääntöjä ja menettelyjä noudattaen.

- a) Kun komissio vastaanottaa ja hallinnoi varoja
 - i) jäsenvaltioiden ja niiden alue- ja paikallisviranomaisten sekä erityisesti niiden julkisten ja puolijulkisten virastojen,
 - ii) muiden avunantajamaiden, erityisesti niiden julkisten ja puolijulkisten virastojen sekä
 - iii) kansainvälisten organisaatioiden, myös alueellisten organisaatioiden, erityisesti kansainvälisten ja alueellisten rahoituslaitosten puolesta

yhteisten toimenpiteiden täytäntöön panemiseksi, se käsittelee kyseisiä varoja käyttötarkoitukseensa sidottuina tuloina sisäisen sopimuksen 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun varainhoitoasetuksen mukaisesti, ja ne sisällytetään sellaisenaan vuosittaisiin toimintaohjelmiin.

- b) Komission uskoessa 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuille tahoille varoja viranomaistehtävien, erityisesti EKR:n täytäntöönpanon, rahoittamiseen, asianomainen yhteisrahoitus on kuvattava ja perusteltava vuosittaisissa toimintaohjelmissa ja EKR:n rahoitusosuuden näkyvyys on varmistettava täysimääräisesti.
3. Jos EIP nimetään yhdistetyn yhteisrahoitusjärjestelyn hallinnoijaksi, varojen käyttöön liittyvät täytäntöönpanojärjestelyt, myös se miten EIP:lle aiheutuvat hallinnolliset menot katetaan, on vahvistettava EIP:n perussääntöä ja sisäisiä määräyksiä noudattaen.
 4. Jäsenvaltiot voivat omasta aloitteestaan myöntää komission tai EIP:n käyttöön vapaaehtoisia rahoitusosuuksia sisäisen sopimuksen 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa määrättyjen osuuksien lisäksi, jotta AKT–EY-kumppanuussopimuksen tavoitteet saavutettaisiin muutoin kuin yhdistetyn yhteisrahoituksen keinoin. Varojen käyttöön liittyvät täytäntöönpanojärjestelyt, mukaan luettuina toimintakehys, johon vapaaehtoiset rahoitusosuudet osoitetaan, erityistavoitteet, toivotut tulokset, suoritusindikaattorit sekä komissiolle tai EIP:lle näiden rahoitusosuuksien hallinnoinnista aiheutuvien hallinnollisten menojen korvaaminen, on vahvistettava kahdenvälisissä rahoitussopimuksissa. Komissio käsittelee sille uskottuja vapaaehtoisia rahoitusosuuksia käyttötarkoitukseensa sidottuina tuloina sisäisen sopimuksen 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun varainhoitoasetuksen mukaisesti ja sisällyttää ne sellaisenaan vuosittaisiin toimintaohjelmiin ja tarkasteluprosessiin.
 5. AKT–EY-kumppanuussopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi komissiolle tai EIP:lle vapaaehtoisia rahoitusosuuksia uskovien jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä rahoitusosuuksista neuvostolle etukäteen. Komissio hyväksyy vuosittaisiin toimintaohjelmiin tai strategia-asiakirjoihin näistä vapaaehtoisista rahoitusosuuksista, joilla voidaan esimerkiksi tukea 4 artiklan 2–4 kohdassa tarkoitettuihin uusiin tai erityisiin tarpeisiin perustuvan uuden aloitteen käynnistämistä, mahdollisesti johtuvat muutokset 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun hallintomenettelyn mukaisesti.

9 artikla

Kolmannen maan tai alueen osallistuminen

Komissio voi yhteisön avun johdonmukaisuuden ja tuloksellisuuden varmistamiseksi päättää, että AKT-maiden ryhmään kuulumattomat kehitysmaat ja alueellista yhdentymistä ajavat elimet, joiden toimintaan osallistuu AKT-maita ja jotka edistävät kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta [...] annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o [...] ja naapuruuspoliittisesta kumppanuusvälineestä [...] annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o [...] ¹³ nojalla yhteisöön tukeen oikeutettua alueellista yhteistyötä ja yhdentymistä, samoin kuin merentakaisien maiden ja alueiden assosiaatiosta Euroopan yhteisöön tehdyn neuvoston päätöksen 2001/822/EY ¹⁴ nojalla yhteisön tukeen oikeutetut MMA:t ja yhteisön syrjäisimmät alueet voivat saada sisäisen sopimuksen 1 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja varoja, jos kyseessä oleva hanke tai ohjelma on luonteeltaan alueellinen tai rajat ylittävä. Strategia-asiakirjoihin ja monivuotisiin maa- ja alueohjelmiin sekä 7 artiklassa tarkoitettuihin erityistoimenpiteisiin voidaan sisällyttää kohta tästä rahoitusmahdollisuudesta. Kohta sisällytetään myös vuosittaisiin toimintaohjelmiin.

III OSASTO

PÄÄTÖKSENTEKOMENETTELYT

10 artikla

EKR:n komitean vastuuala

1. Komissioon on perustettu EKR:n komitea niitä kymmenennen EKR:n varoja varten, joita komissio hallinnoi. EKR:n komitea tekee päätökset sisäisen sopimuksen 8 artiklassa vahvistettujen äänestysääntöjen mukaisesti.
2. EKR:n komitea antaa lausuntonsa kymmenennestä EKR:stä ja muista 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista yhteisön varoista rahoitettavan, maa- ja aluetason ja AKT-maiden keskinäisen kehitysyhteistyön keskeisistä kysymyksistä.
3. EKR:n komitean tehtävät jakautuvat kahdelle tasolle:
 - a) kymmenennestä EKR:stä myönnettävään yhteisön apuun liittyvä ohjelmasuunnittelu ja sen tarkastelu, jonka painopiste on maa- ja aluestrategioissa ja AKT-maiden välisen yhteistyön strategioissa,
 - ja
 - b) yhteisön avun täytäntöönpanon seuranta, mukaan luettuina vuosittaiset toimintaohjelmat, alakohtaiset näkökohdat ja monialaiset kysymykset sekä koordinointi kenttätasolla.

¹³ EUVL L [...], [...], s. [...].

¹⁴ EYVL 314, 30.11.2001, s. 1.

4. Kun EKR:n komiteaa pyydetään antamaan lausunto, komission edustaja antaa komitealle ehdotuksen toteutettavista toimenpiteistä. EKR:n komitea antaa lausuntonsa määräajassa, jonka puheenjohtaja asettaa asian kiireellisyyden perusteella ja jonka enimmäiskesto on 30 päivää. EIP osallistuu näkemysten vaihtoon. Lausunto annetaan sisäisen sopimuksen 8 artiklan 3 kohdassa vahvistetulla määräenemmistöllä painottamalla jäsenvaltioiden ääniä sisäisen sopimuksen 8 artiklan 2 kohdassa esitetyllä tavalla.

EKR:n komitean annettua lausuntonsa komissio hyväksyy toimenpiteet, joita sovelletaan välittömästi. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole EKR:n komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Tällöin komissio voi lykätä toimenpiteiden soveltamista enintään 30 päivällä ilmoituksen antopäivästä. Neuvosto voi tämän määräajan kuluessa tehdä toisenlaisen päätöksen samalla määräenemmistöllä kuin EKR.

5. EKR:n komitea tarkastelee myös yhteisön avun ja jäsenvaltioiden avun yhdenmukaisuutta ja sitä, miten ne täydentävät toisiaan. Yhteistyötoimien avoimuuden ja johdonmukaisuuden varmistamiseksi sekä yhteisön toimien ja kahdenvälisen avun välisen täydentävyyden parantamiseksi komissio ottaa kumppanimaissa ja -alueilla edustettuina olevat jäsenvaltiot mahdollisimman laajalti mukaan vuosittaisten toimintaohjelmien valmisteluun. Jokainen jäsenvaltio puolestaan ilmoittaa järjestelmällisesti komissiolle yhteistyötoimista, joita se toteuttaa tai aikoo toteuttaa kussakin maassa tai kullakin alueella.
6. AKT-maiden välisen yhteistyön ohjelmasta osoitetaan varoja Afrikan rauhanrahastolle neuvoston vahvistettua periaatteen, jonka mukaan Afrikan rauhanrahastoa rahoitetaan kymmenennestä EKR:stä yhteisön talousarviosta myönnettävän rahoituksen lisäksi, jotta Afrikan unioni voisi ottaa johtaakseen ja vastuulleen Afrikan rauhan- ja turvallisuusohjelman ja jotta afrikkalaisia organisaatioita (niin Afrikan unionia kuin sen valtuutuksella toimivia alemman aluetason organisaatioita) voitaisiin tukea tehokkaiden rauhaa tukevien operaatioiden valmistelussa, suunnittelussa ja toteutuksessa. Erityishallintomenettelyjä sovelletaan seuraavasti:
 - a) Afrikan unionin pyynnöstä, jonka AKT-suurlähettiläskomitea vahvistaa, laaditaan vuodet 2008–2010 kattava toimintaohjelma. Vuonna 2010 on tarkoitus arvioida Afrikan rauhanrahaston menettelyjä sekä mahdollisia tulevaisuuden vaihtoehtoisia rahoituslähteitä yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan rahoitus mukaan luettuna. Toimintaohjelmassa on määriteltävä tavoitteet, mahdollisten toimien laajuus ja luonne, täytäntöönpanojärjestelyt sekä malli tausta-asiakirjojen, pyyntöjen ja raporttien laatimiseen.
 - b) Neuvoston asianomaiset valmistelutyöryhmät keskustelevat toimintaohjelmasta ja neuvoston poliittisten ja turvallisuusasioiden komitea vahvistaa sen ennen kuin komissio hyväksyy sen 10 artiklan 4 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.
 - c) Tämän jälkeen komissio ja Afrikan unioni tekevät rahoitussopimuksen, joka sitoo sekä yhteisöä että Afrikan unionia.

- d) Kullekin rahoitussopimuksen nojalla toteutettavalle toimelle on saatava neuvoston poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean ennakkohyväksyntä.
- e) Komissio laatii varojen käytöstä vuosittain ja EKR:n komitean pyynnöstä toimintakertomuksen EKR:n komitealle tiedoksi.

11 artikla

Investointikehyskomitea

1. EIP:n alaisuuteen perustetaan komitea, jäljempänä 'investointikehyskomitea', joka muodostuu jäsenvaltioiden hallitusten edustajista ja komission edustajasta.
 - a) Jokainen hallitus nimittää yhden edustajan ja yhden varaedustajan. Komissio toimii oman edustajansa osalta samoin. Jatkuvuuden turvaamiseksi investointikehyskomitean puheenjohtajan valitsevat investointikehyskomitean jäsenet keskuudestaan kahdeksi vuodeksi. EIP huolehtii komitean sihteeristöstä ja tukipalveluista. Ainoastaan jäsenvaltioiden nimittämät investointikehyskomitean jäsenet tai heidän varajäsenet voivat äänestää.
 - b) Neuvosto hyväksyy investointikehyskomitean työjärjestyksen yksimielisesti ehdotuksesta, jonka EIP laatii komissiota kuultuaan.
 - c) Investointikehyskomitea tekee päätöksensä määräenemmistöllä. Äänen painotuksesta määrätään sisäisen sopimuksen 8 artiklassa.
 - d) Investointikehyskomitea kokoontuu vähintään neljästi vuodessa. Lisäkokouksia voidaan kutsua koolle EIP:n tai komitean jäsenten pyynnöstä työjärjestyksen mukaisesti.
2. Investointikehyskomitea hyväksyy
 - a) investointikehysten täytäntöönpanon suuntaviivat, sen kehitysvaikutusten arviointikehysten ja niiden tarkistamista koskevat ehdotukset;
 - b) investointikehystä koskevat investointistrategiat ja liiketoimintasuunnitelmat, myös suoritusindikaattorit, AKT-EY-kumppanuussopimuksen tavoitteiden ja yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikan yleisperiaatteiden perusteella;
 - c) investointikehysten vuosikertomukset;
 - d) kaikki investointikehystä koskevat yleispoliittiset asiakirjat, myös arviointikertomukset.
3. Lisäksi investointikehyskomitea antaa lausunnon seuraavista:
 - a) ehdotukset korkotuen myöntämisestä AKT-EY-kumppanuussopimuksen liitteessä II olevien 2 artiklan 7 kohdan ja 4 artiklan 2 kohdan nojalla. Tällöin komitea antaa lausunnon myös korkotuen käytöstä;

- b) ehdotukset investointikehysinvestoinnista hankkeeseen, josta komissio on antanut kielteisen lausunnon;
- c) muut investointikehykseen liittyvät ehdotukset, jotka perustuvat toimintaa koskevissa suuntaviivoissa määriteltyihin yleisperiaatteisiin.

Lisäksi EIP:n hallintoelimet voivat ajoittain pyytää, että investointikehyskomitea antaa lausunnon kaikista rahoitusehdotuksista tai tietyistä rahoitusehdotusten ryhmistä.

- 4. EIP:n vastuulla on toimittaa investointikehyskomitealle ajoissa asiat, jotka vaativat investointikehyskomitean hyväksynnän tai lausunnon 1 ja 2 kohdan mukaisesti. Kaikki komitean lausuntoa varten toimitetut ehdotukset tehdään toimintaa koskevissa suuntaviivoissa esitettyjen asiaa koskevien perusteiden ja periaatteiden mukaisesti.
- 5. EIP ja komissio tekevät tiivistä yhteistyötä ja sovittavat toimintojaan soveltuvin osin yhteen. Erityisesti EIP
 - i) laatii tai tarkistaa yhdessä komission kanssa 2 kohdan a alakohdassa mainitut investointikehyksen täytäntöönpanon suuntaviivat;
 - ii) pyytää etukäteen komissiolta lausunnon investointistrategioista, liiketoimintasuunnitelmista ja yleispoliittisista asiakirjoista;
 - iii) pyytää julkisen sektorin ja rahoitusalan hankkeiden ennakoarviointivaiheessa komissiolta lausunnon hankkeen yhdenmukaisuudesta maa- ja aluekohtaisten yhteistyöstrategioiden tai joissain tapauksissa investointikehyksen yleisten tavoitteiden kanssa;
 - iv) pyytää myös hankkeiden ennakoarviointivaiheessa komissiolta hyväksynnän investointikehyskomitealle esitettyjen korkotukiehdotusten yhdenmukaisuudesta AKT-EY-kumppanuussopimuksen liitteessä II olevien 2 artiklan 7 kohdan ja 4 artiklan 2 kohdan sekä investointikehyksen toimintaa koskevissa suuntaviivoissa määriteltyjen perusteiden kanssa.

Komission katsotaan antaneen puoltavan lausunnon tai hyväksyntänsä ehdotukselle, jos se ei anna kahden viikon kuluessa ehdotuksen toimittamisesta kyseisestä ehdotuksesta kielteistä lausuntoa. Antaakseen lausunnon rahoitusalan tai julkisen sektorin hankkeesta ja hyväksyäkseen korkotukiehdotuksen komissio voi pyytää, että lopullinen hanke-ehdotus toimitetaan sille kaksi viikkoa ennen investointikehyskomitealle toimittamista.

- 6. EIP ei toteuta 2 kohdassa mainittuja toimia, ellei investointikehyskomitea ole antanut puoltavaa lausuntoa.

Sen jälkeen kun investointikehyskomitea on antanut puoltavan lausunnon, EIP tekee ehdotuksesta päätöksen omien menettelyjensä mukaisesti. Erityisesti se voi päättää hylätä ehdotuksen uusien olosuhteiden vuoksi. EIP ilmoittaa investointikehyskomitealle ja komissiolle määräajoin tapauksista, joissa se on päättänyt hylätä ehdotuksen.

Kun on kyse EIP:n omista varoista annettavista lainoista ja investointikehysinvestoinneista, jotka eivät edellytä investointikehyskomitean lausuntoa, EIP tekee päätökset omien menettelyjensä mukaisesti ja investointikehyskomitean osalta investointikehyskomitean hyväksymien suuntaviivojen ja investointistrategioiden mukaisesti.

Vaikka investointikehyskomitea antaisi korkotuen myöntämistä koskevasta ehdotuksesta kielteisen lausunnon, EIP voi antaa kyseisen lainan mutta ilman korkotukea. EIP ilmoittaa investointikehyskomitealle ja komissiolle määräajoin kaikista tapauksista, joissa se päättää toimia näin.

EIP voi päättää muuttaa sellaisen lainan tai investointikehysinvestoinnin ehtoja, josta investointikehyskomitea on antanut puoltavan lausunnon 2 kohdan mukaisesti, tai minkä tahansa sellaisen lainan ehtoja, jonka korkotuista investointikehyskomitea on antanut puoltavan lausunnon, jollei toimintaa koskevissa suuntaviivoissa vahvistetuista edellytyksistä muuta johdu ja edellyttäen, että asianomaisen lainan tai investointikehysinvestoinnin olennainen tavoite ei muutu. EIP voi erityisesti päättää korottaa lainan tai investointikehysinvestoinnin määrää enintään 20 prosentilla.

Tällainen korotus voi AKT-EY-kumppanuussopimuksen liitteessä II olevan 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen korkotukea sisältävien hankkeiden osalta johtaa korkotuen arvon suhteelliseen korotukseen. EIP ilmoittaa investointikehyskomitealle ja komissiolle määräajoin kaikista tapauksista, joissa se päättää toimia näin. Jos korkotuen arvon korotusta pyydetään AKT-EY-kumppanuussopimuksen liitteessä II olevan 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaisille hankkeille, investointikehyskomitean edellytetään antavan lausuntonsa ennen kuin EIP toteuttaa korotuksen.

7. EIP hoitaa investointikehysinvestoinnit ja kaikki investointikehyskomitean lukuun hallittavat varat AKT-EY-kumppanuussopimuksen tavoitteiden mukaisesti. Se voi erityisesti olla mukana niissä oikeushenkilöiden hallinto- ja valvontaelimissä, joihin investointikehyskomitean varoja on investoitu, sopia investointikehyskomitean lukuun hallittavista oikeuksista sekä kumota ja muuttaa niitä.

IV OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

12 artikla

EKR:stä myönnettävän avun täytäntöönpanon edistymistä
koskevat seuranta- ja tiedonantovelvoitteet

1. Komissio ja EIP huolehtivat tiiviistä koordinoinnista ja yhteistyöstä AKT-maille annettavan yhteisön avun yhteydessä. Komissio ja EIP, kumpikin siltä osin kuin asia sitä koskee, seuraavat, miten saajat käyttävät EKR:stä myönnettävän avun.
2. EIP ilmoittaa määräajoin komissiolle hallinnoimiensa, kymmenennen EKR:n varoista rahoitettavien hankkeiden täytäntöönpanosta investointikehyskomitean toimintaa koskevissa suuntaviivoissa vahvistettujen menettelyjen mukaisesti.

3. Komissio tarkastelee kymmenennen EKR:n täytäntöönpanon etenemistä ja toimittaa neuvostolle vuosikertomuksen täytäntöönpanosta ja tuloksista sekä mahdollisuuksien mukaan avun merkittävimmistä tuloksista ja vaikutuksista. Kyseinen kertomus lähetetään myös Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle. Siinä esitetään edellisen vuoden tiedot rahoitetuista toimenpiteistä, seuranta- ja arviointitoimien tuloksista, asianomaisten kumppaneiden osallistumisesta sekä maksusitoumuksista ja maksuista maittain, alueittain ja yhteistyöaloittain eriteltyinä. Siinä avun tuloksellisuutta arvioidaan käyttämällä mahdollisimman paljon täsmällisiä ja mitattavissa olevia indikaattoreita, joilla selvitetään avun roolia AKT-EY-kumppanuussopimuksen tavoitteiden toteutumisessa. Erityistä huomiota kiinnitetään sosiaalialoihin ja siihen, miten vuosituhattavoitteiden saavuttamisessa on edistytty. EIP toimittaa investointikehyskomitealle tietoja myös siitä, miten investointikehysten tavoitteiden saavuttamisessa on edistytty. AKT-EY-kumppanuussopimuksen liitteessä II olevan 6 b artiklan mukaisesti investointikehysten kokonaistoimintaa tarkastellaan yhdessä kymmenennen EKR:n voimassaoloajan puolivälissä ja lopussa.
4. Komissio toimittaa neuvostolle vuonna 2010 kokonaistoiminnan tarkastelun tekemistä koskevan ehdotuksen. Tarkastelussa arvioidaan rahoituksen toimivuutta, erityisesti maksusitoumusten ja maksujen toteutumisastetta, sekä avun laatua, erityisesti tuloksia ja vaikutuksia, joita mitataan vuosituhattavoitteiden saavuttamisessa tapahtuneen edistymisen näkökulmasta.

13 artikla

Arviointi

1. Komissio ja EIP arvioivat säännöllisesti kumpikin siltä osin kuin asia sitä koskee ja tarvittaessa yhteistyössä jäsenvaltioiden asiantuntijoiden kanssa tai riippumattomia ulkopuolisia arviointeja teettämällä maantieteellisten ja temaattisten politiikkojen ja ohjelmien ja alakohtaisten politiikkojen täytäntöönpanoa ja ohjelmasuunnittelun tuloksellisuutta varmistaakseen, onko tavoitteet saavutettu, ja voidakseen laatia suosituksia tulevan toiminnan parantamiseksi. Erityistä huomiota kiinnitetään yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikan johdonmukaisuudesta huolehtimiseen, sosiaalialoihin ja siihen, miten vuosituhattavoitteiden saavuttamisessa on edistytty.
2. Komissio antaa maita ja alueita koskevat arviointikertomuksensa Euroopan parlamentille ja EKR:n komitealle tiedoksi. Jäsenvaltiot voivat pyytää, että tietystä arvioinnista käydään keskustelua EKR:n komiteassa. Keskustelun tulokset otetaan huomioon ohjelmasuunnittelussa ja varojen jakamisessa.
3. Komissio ottaa asianomaiset sidosryhmät, myös valtiosta riippumattomat toimijat, mukaan vaiheeseen, jossa jo annettua yhteisön apua arvioidaan.

14 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan samana ajanjaksona kuin sisäistä sopimusta.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 31 oktober 2006
(OR. en)**

14661/06

LIMITE

**ACP 198
FIN 518
PTOM 57**

FÖRSLAG

från: Europeiska kommissionen
av den: 27 oktober 2006

Ärende: Förslag till rådets förordning om genomförande av
tionde Europeiska utvecklingsfonden

För delegationerna bifogas kommissionens förslag, som översänts per brev från Jordi Ayet Puigarnau till Javier Solana, generalsekreterare/hög representant.

Bilaga: KOM(2006) 650 slutlig

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 27.10.2006
KOM(2006) 650 slutlig

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om genomförande av tionde Europeiska utvecklingsfonden

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

Vid sitt möte den 15 och 16 december 2005 beslutade Europeiska rådet att det geografiska samarbetet med staterna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AV-staterna) även under perioden 2008–2013 skulle finansieras med medel ur den mellanstatliga Europeiska utvecklingsfonden (EUF). Företrädarna för medlemsstaterna, församlade i rådet, bekräftade att det belopp på 22 682 miljoner euro som öronmärkts för detta ändamål även inbegrep samarbetet med de utomeuropeiska länder och territorier (ULT) som omfattas av den fjärde delen i EG-fördraget och de stödutgifter som är direkt knutna till genomförandet av EUF.

Vid sitt möte i Port Morseby den 2 juni 2006 antog AVS–EG-ministerrådet den fleråriga finansieringsramen för perioden 2008–2013 för samarbetet inom ramen för det AVS–EG-partnerskapsavtal som undertecknades i Cotonou den 23 juni 2000 och ändrades i Luxemburg den 25 juni 2005. Den 17 juli 2006 undertecknade rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) det interna avtalet om finansiering av gemenskapens bistånd inom den fleråriga finansieringsramen för perioden 2008–2013 och om tilldelning av ekonomiskt stöd till ULT. Kommissionen håller på att utarbeta ett förslag om en ändring i enlighet med detta av rådets beslut 2001/822/EG av den 27 november 2001 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska gemenskapen.

Genom det interna avtal som undertecknades den 17 juli 2006 inrättas den tionde Europeiska utvecklingsfonden, vilken omfattar det geografiska samarbetet med AVS-staterna och ULT under perioden 2008–2013. Genom det interna avtalet fastställs även de olika ekonomiska anslagen inom ramen för tionde EUF och bidragsnyckeln för medlemsstaterna samt inrättas en kommitté bestående av företrädare för medlemsstaterna (nedan kallad "EUF-kommittén") och en liknande kommitté vid Europeiska investeringsbanken (EIB) som har i uppdrag att förvalta det investeringsanslag som finansieras genom EUF (nedan kallad "investeringskommittén"). Dessutom fastställs röstfördelningen för dessa kommittéer och principen om att de skall fatta sina beslut med kvalificerad majoritet.

Vidare fastställs det i det interna avtalet att rådet skall anta en genomförandeförordning för tionde EUF genom ett enhälligt beslut och en budgetförordning för tionde EUF genom ett beslut fattat med kvalificerad majoritet, vilka båda skall grunda sig på ett förslag från kommissionen efter samråd med EIB (genomförandeförordningen) respektive revisionsrätten (budgetförordningen).

När det gäller genomförandeförordningen anges det i det interna avtalet att den skall innehålla lämpliga ändringar och förbättringar av förfarandena för programplanering och beslutsfattande i förhållande till nionde EUF samt harmonisera gemenskaps- och EUF-förfaranden så långt möjligt, inklusive när det gäller medfinansieringsaspekter. Den skall dessutom innehålla särskilda förvaltningsförfaranden för den fredsbevarande resursen.

Kommissionen håller på att utarbeta ett förslag till förordning om tionde EUF, vilket kommer att läggas fram för rådet inom några månader. Detta förslag till en genomförandeförordning för tionde EUF omfattar sådana förfaranden för programplanering och beslutsfattande som när det gäller nionde EUF ingick i det interna avtalet. Genom att dessa frågor tas upp i en separat förordning som inte fordrar ratificering undviks att inledandet av ratificeringsprocessen för det interna avtalet försenas ytterligare och ges kommissionen möjlighet att lägga fram ett förslag om genomförandebestämmelser som stämmer bättre överens med de förfaranden som föreslås för det samarbete som finansieras genom gemenskapens budget.

Förslaget beaktar så långt som möjligt rådets gemensamma ståndpunkt om antagande av Europaparlamentets och rådets förordning beträffande upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete som antogs den 23 oktober 2006. De viktigaste ändringarna och förbättringarna i förhållande till nionde EUF är de följande:

- Förvaltningsfonden för EUF kommer i ökad utsträckning att inriktas på strategiska frågor och övervakning. Den viktigaste förändringen på detta område är att EUF-kommittén inte längre skall yttra sig över individuella finansieringsförslag utan över årliga handlingsprogram. Handlingsprogrammen kommer att innehålla uppgift om mål, insatsområden, önskade resultat, förvaltningsförfaranden, beräknat totalt finansieringsbelopp och en beskrivning av de åtgärder som skall finansieras, med angivande av belopp och tidsplan för varje enskild åtgärd. Detta ger mer konsekvens i genomförandet och leder till en ständig växelverkan mellan det inledande fleråriga strategidokumentet och de årliga åtgärdsstrategier som detta omsätts i. Dessutom görs strategin för genomförandet mer programanpassad, vilket i sin tur leder till en flexiblere och smidigare genomförandecykel.
- EUF-kommittén kommer även i fortsättningen att yttra sig över strategidokument, fördelning av bistånd och vägledande program, alla eventuella ändringar till följd av regelbundna eller särskilda översyner samt alla särskilda åtgärder som överstiger 10 miljoner euro.
- Kriterierna för fördelning av bistånd, de särskilda åtgärder som inte överstiger 10 miljoner euro och de olika översyns- och utvärderingsrapporterna föreläggs EUF-kommittén för kännedom och för diskussion. Rådet föreläggs årsrapporter och en resultatöversyn som kommer att genomföras på grundval av ett förslag från kommissionen 2010. Alla beslut om att helt eller delvis frisläppa medel som hänför sig till tidigare EUF och som frigjorts efter den 31 december 2007 fattas av rådet med enhällighet.
- En ram för medfinansiering inrättas, vilken kommer att vidareutvecklas i samband med budgetförordningen.
- Det införs särskilda förvaltningsförfaranden för den fredsbevarande resursen.
- Möjligheterna till regionalt samarbete, bland annat mellan AVS-staterna och gemenskapens yttersta randområden, ökas genom gemensamma prioriteringar, särskilda medel och ökad samordning vid urvalet av projekt av gemensamt intresse, vilket uppnås bland annat med hjälp av tekniskt bistånd och programövervakningskommittéer i vilka olika intressenter finns företrädna.
- Det läggs särskild vikt vid principen om samordning mellan medlemsstaterna och andra givare och intressenter och principen om subsidiaritet och komplementaritet mellan tematiska program och geografiskt samarbete, varvid stöd finansierat med medel från gemenskapsbudgeten (t.ex. till länder som omfattas av sockerprotokollet och tematiska program) i tillämpliga fall kommer att införlivas i de geografiska strategidokumenterna.
- Det införs en mer programinriktad strategi för finansieringen av samarbetet mellan AVS-staterna.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om genomförande av tionde Europeiska utvecklingsfonden

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000¹ och ändrat i Luxemburg den 25 juni 2005² (nedan kallat "AVS-EG-partnerskapsavtalet"),

med beaktande av det interna avtalet mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet om finansiering av gemenskapens bistånd inom den fleråriga finansieringsramen för perioden 2008–2013 i enlighet med AVS-EG-partnerskapsavtalet och om tilldelning av ekonomiskt stöd till de utomeuropeiska länder och territorier på vilka den fjärde delen av EG-fördraget är tillämplig³ (nedan kallat "det interna avtalet"), antaget av rådet den 17 juli 2006, särskilt artikel 10.1,

med beaktande av kommissionens förslag⁴,

med beaktande av Europeiska investeringsbankens yttrande⁵, och

av följande skäl:

- (1) Genom beslut nr 1/2006 av AVS-EG-ministerrådet av den 2 juni 2006 fastställs den fleråriga finansieringsramen för perioden 2008–2013 och införs en ny bilaga Ib till AVS-EG-partnerskapsavtalet⁶.
- (2) I det interna avtalet fastställs de olika anslagen inom ramen för tionde Europeiska utvecklingsfonden (nedan kallad tionde EUF), bidragsnyckeln för och bidragen till tionde EUF. Vidare inrättas en kommitté hos kommissionen bestående av företrädare för medlemsstaternas regeringar (nedan kallad "EUF-kommittén") och kommittén för investeringsanslag, hos Europeiska investeringsbanken (nedan kallad "investeringskommittén") och fastställs röstfördelning för dessa kommittéer och principen om att de skall fatta sina beslut med kvalificerad majoritet.

¹ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.

² EUT L 209, 11.8.2005, s. 27.

³ EUT L 247, 9.9.2006, s. 32.

⁴ [...]

⁵ [...]

⁶ EUT L 247, 9.9.2006, s. 22.

- (3) Det totala beloppet för gemenskapens stöd från tionde EUF under sexårsperioden 2008–2013, finansierat med medel från medlemsstaterna, till AVS-staterna (med undantag av Sydafrika) och de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT), fastställs i det interna avtalet till 22 682 miljoner euro. Av detta belopp skall 21 966 miljoner euro anslås till AVS-staterna i enlighet med den fördelning som anges i den fleråriga finansieringsramen för 2008–2013 i bilaga Ib till AVS–EG-partnerskapsavtalet, 286 miljoner euro anslås till ULT och 430 miljoner euro anslås till kommissionen för stödutgifter i förbindelse med kommissionens programplanering och genomförande av EUF.
- (4) Åtgärder som omfattas av och kan få stöd enligt rådets förordning (EG) nr 1257/96 av den 20 juni 1996 om humanitärt bistånd⁷ bör få finansieras från tionde EUF endast under exceptionella omständigheter när stödet behövs för att säkerställa kontinuitet i samarbetet vid övergången från krissituation till stabila utvecklingsförhållanden och inte kan finansieras från gemenskapens budget.
- (5) Åtgärder som omfattas av och kan få stöd enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr [...] av den [...] om inrättande av ett stabiliseringsinstrument bör i princip inte få finansieras med medel från Europeiska utvecklingsfonden utom när man behöver säkerställa kontinuitet i samarbetet vid övergången från krissituation till stabila utvecklingsförhållanden. Rådets enades den 11 april 2006 om att finansiera den fredsbevarande resursen för Afrika med upp till 300 miljoner euro från tionde EUF för treårsperioden 2008–2013.
- (6) AVS-stater som omfattas av sockerprotokollet och påverkas av gemenskapens sockerreform bör få del av kompletteringsåtgärder som finansieras enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr [...] av den [...] om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete⁸. AVS-staterna kommer också att kunna få gemenskapsstöd via de tematiska program som finansieras enligt den förordningen eller genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr [...] av den [...] om inrättande av ett finansieringsinstrument för främjande av demokrati och mänskliga rättigheter⁹. De tematiska programmen bör tillföra de geografiska program som finansieras med medel från EUF ett mervärde, och de bör vara förenliga med och understödja och komplettera dem.
- (7) I artikel 28 i AVS–EG-partnerskapsavtalet framhålls betydelsen av det regionala samarbetet mellan AVS-staterna, ULT och gemenskapens yttersta randområden.
- (8) I rådets beslut 2005/7226/EG av den 30 maj 2005¹⁰ fastställs att det efter den 31 december 2007 inte längre får ingås åtaganden avseende de medel från nionde EUF som förvaltas av kommissionen, de räntesubventionsmedel som förvaltas av Europeiska investeringsbanken (EIB) och de intäkter som härrör från ränta på dessa medel. Detta datum kan vid behov ändras.

⁷ EGT L 163, 2.7.1996, s. 1. Förordningen i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁸ EUT L [...], [...], s. [...].

⁹ EUT L [...], [...], s. [...].

¹⁰ EUT L 156, 18.6.2005, s. 19.

- (9) Det behöver fastställas bestämmelser om hur EUF skall genomföras när det gäller programplanering, granskning och godkännande av bistånd och det behöver också fastställas närmare föreskrifter om övervakningen av hur biståndet används. För att det skall bli möjligt att anta en genomförandeförordning och en finansieringsförordning samt att, bland annat, inrätta EUF-kommittén och IF-kommittén antog företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, den 17 juli 2006 ett beslut om provisorisk tillämpning av det interna avtalet mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om finansiering av gemenskapens bistånd inom den fleråriga finansieringsramen för perioden 2008–2013 i enlighet med AVS–EG-partnerskapsavtalet, och om tilldelning av ekonomiskt stöd till de utomeuropeiska länder och territorier på vilka den fjärde delen EG-fördraget är tillämplig¹¹.
- (10) Den 24 november 2004 antog rådet slutsatser om effektiviteten i EU:s yttre åtgärder och om ökad komplementaritet och samordning mellan gemenskapens och medlemsstaternas utvecklingsamarbete. Den 24 maj 2005 förband sig rådet att i rätt tid genomföra och övervaka Parisdeklarationen om biståndseffektivitet liksom EU:s särskilda åtaganden vid det andra högnivåforumet i Paris 28 februari–2 mars 2005. Den 11 april 2006 antog rådet slutsatser om en gemensam programplaneringsram för EU och andra berörda givare.
- (11) Rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen antog den 22 december 2005 en gemensam förklaring om Europeiska unionens utvecklingspolitik¹².

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

PROGRAMPLANERING

Artikel 1

Allmän ram för programplaneringen

1. Programplaneringen av geografiskt samarbete med AVS-stater och AVS-regioner i samband med tionde EUF skall grundas på de grundläggande principer och värderingar som avspeglas i AVS–EG-partnerskapsavtalets allmänna bestämmelser samt på de utvecklingsmål och samarbetsstrategier som fastställs i avdelning XX i EG-fördraget, särskilt artikel 178, i AVS–EG-partnerskapsavtalet och i förklaringen om Europeiska unionens utvecklingspolitik av den 22 december 2005.
2. Programplaneringen av det stöd till AVS-staterna och AVS-regionerna som förvaltas av kommissionen enligt AVS–EG-partnerskapsavtalet skall ske i enlighet med artiklarna 1–14 i bilaga IV till det avtalet.
3. Med programplanering avses i detta sammanhang bland annat följande:

¹¹ EUT L 247, 9.9.2006, s. 30.

¹² EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

- a) Utarbetande och vidareutveckling av en landsstödsstrategi eller regionstödsstrategi som grundar sig på landets eller regionens egna utvecklingsmål och utvecklingsstrategier på medellång sikt.
 - b) En tydlig anvisning från gemenskapen om det vägledande programanslag som landet eller regionen får utnyttja under den sexårsperiod som tionde EUF omfattar.
 - c) Utarbetande och antagande av ett flerårigt vägledande program för att genomföra landstödstrategin eller regionstödstrategin.
 - d) En översynsprocess som omfattar landstödstrategin eller regionstödstrategin, det fleråriga vägledande programmet och anslagen till programmet.
4. Utöver landsstödstrategin och regionstödstrategin skall det utarbetas och vidareutvecklas en strategi för stöd till samarbete mellan AVS-staterna och ett därtill hörande flerårigt vägledande program. Dessa skall grunda sig på de kriterier som fastställts för en politisk ram för samarbete mellan AVS-staterna och vara förenliga med principerna om komplementaritet, subsidiaritet och geografisk räckvidd i den mening som avses i artikel 12 i bilaga IV till AVS–EG-partnerskapsavtalet.
5. När exceptionella omständigheter föreligger i den mening som avses i artikel 3.4 och artikel 4.5 i bilaga IV till AVS–EG-partnerskapsavtalet och ett land inte kan få tillgång till normala programmedel eller den nationella utanordnaren är förhindrad att utföra sina uppgifter, skall gemenskapen vidta sådana särskilda åtgärder som avses i artikel 3.7 i den här förordningen.

Artikel 2

Fördelning av medel

1. Kommissionen skall i början av programplaneringsprocessen, på grundval av de kriterier för behovs- och resultatbedömning som fastställs i artiklarna 3, 9 och 12 i bilaga IV till AVS–EG-partnerskapsavtalet och inom de gränser som anges i artikel 2 i det interna avtalet, fastställa den fleråriga vägledande medelstillelning till varje AVS-stat och AVS-region och till den ram för samarbete mellan AVS-staterna som programplaneringen skall bygga på. Dessa kriterierna skall vara standardiserade, objektiva och öppna.
2. Den nationella vägledande anslagsfördelningen skall omfatta dels ett belopp för programplanerat stöd, dels ett belopp för oförutsedda behov enligt artikel 3.2 b i bilaga IV till AVS–EG-partnerskapsavtalet.
3. Medlemsstaterna och kommissionen skall i den förvaltningskommitté för Europeiska utvecklingsfonden som avses i artikel 10.1 (nedan kallad ”EUF-kommittén”) diskutera hur de allmänna kriterierna för fördelning av medel skall tillämpas. Det konsoliderade land- och regionbiståndet skall vara förenligt med de belopp som fastställs i artikel 2 i det interna avtalet. Det skall integreras i landstödstrategierna och regionstödstrategierna och de fleråriga vägledande programmen och antas av kommissionen enligt förvaltningsförfarandet i artikel 10.4. Medel som öronmärks

för särskilda handlingsprogram och stöd som avses i artikel 3.7 skall även de antas av kommissionen enligt förvaltningsförfarandet i artikel 10.4.

Artikel 3

Stödstrategidokument och flerårig programplanering

1. Stödstrategidokumenterna (nedan kallade "strategidokumenterna") för partnerländerna och partnerregionerna skall endast täcka giltighetsperioden för tionde EUF och ha till syfte att skapa en samlad ram för samarbete mellan gemenskapen och det berörda partnerlandet eller den berörda partnerregionen samt vara förenligt med AVS-EG-partnerskapsavtalet övergripande syfte, räckvidd, mål och principer. Strategidokumentet skall förutom utvecklingssamarbete som finansieras med medel från EUF även omfatta andra gemenskapsinstrument som har inverkan på partnerlandet eller partnerregionen samt beakta gemenskapens utvecklingsmål och eftersträva samstämmighet med andra områden som omfattas av gemenskapens yttre åtgärder.
 - a) Utarbetandet och genomförandet av stödstrategier skall ske med beaktande av principen om biståndseffektivitet.
 - b) Med undantag för de omständigheter som avses i artikel 1.5 skall strategidokumenterna grunda sig på en dialog med partnerlandet eller partnerregionen så att det berörda landets eller den berörda regionens egenansvar för processen blir tillräckligt och i syfte att öka överensstämmelsen med stöd från nationella eller regionala utvecklingsstrategier, särskilt strategier för fattigdomsbekämpning. Det skall läggas särskild vikt vid en gemensam bedömning av behov och resultat, sektoranalyser och prioriteringar.
 - c) Andra intressenter, bland annat representativa lokala icke-statliga aktörer och, i tillämpliga fall, lokala myndigheter skall knytas till programplaneringsprocessen så tidigt som det behövs.
 - d) Kommissionen och medlemsstaterna skall samråda för att nå fram till en gemensam analys av situationen för landet eller regionen och säkerställa att deras respektive samarbetsåtgärder kompletterar varandra. De skall så långt som möjligt eftersträva en gemensam programplanering. Denna samordning kan även omfatta andra givare och EIB skall delta när det gäller frågor som rör dess specialområden och transaktioner, bland annat vad angår investeringsanslaget.
2. Med undantag för de omständigheter som avses i artikel 1.5 skall de fleråriga vägledande programmen utarbetas på grundval av respektive strategidokument och överenskommas med det berörda landet eller den berörda regionen. De fleråriga vägledande programmen skall omfatta följande:
 - a) De prioriterade områden som valts ut för gemenskapsfinansiering, de övergripande målen, förväntat resultat och allmänna politiska åtaganden.
 - b) Det vägledande anslaget, både det totala anslaget och anslagen per prioriterat område. Anslaget på ett prioriterat område kan vid behov anges i form av ett

intervall. Gemenskapens stöd skall koncentreras till ett begränsat antal prioriterade områden och utgöra ett komplement till de åtgärder som finansieras av AVS-staten själv, av medlemsstaterna och av andra givare.

- c) De särskilda målen och de sektorspolitiska åtagandena varje prioriterat område, liksom lämpliga åtgärder och transaktioner för att uppnå dessa mål och åtaganden. Det vägledande programmet skall även innehålla en redogörelse för det förväntade resultatet, en definition av resultatindikatorerna och en tidsplan för genomförandet, bland annat av åtaganden och utbetalningar.
 - d) De medel som avsatts för program och projekt som faller utanför de prioriterade områdena och, om möjligt, huvuddragen i sådana projekt- eller programaktiviteter, samt uppgift om de medel som kommer att avsättas för var och en av dessa aktiviteter. Det kan dessutom fastställas prioriteringar och anslås särskilda medel som har till syfte att stärka samarbetet med gemenskapens yttersta randområde, ULT och grannländer eller grannregioner i enlighet med artikel 9 i den här förordningen och närmare regler för identifiering och samordning av urvalet av sådana projekt av gemensamt intresse.
 - e) Uppgift om vilken typ av icke-statliga aktörer som kan få stöd och om möjligt även uppgift om de medel som skall fördelas och vilken slags aktiviteter som kan få stöd.
3. I strategidokumenten och de fleråriga vägledande programmen skall det tas hänsyn till åtgärder och program som kan få stöd inom ramen för andra EUF-fonder eller gemenskapsinstrument, varvid överlappningar med dessa skall undvikas. Det skall läggas särskild vikt vid växelverkan mellan nationella och regionala stödstrategier och stödstrategier för samarbete mellan AVS-staterna och vid komplementaritet och subsidiaritet med gemenskapsinstrumenten, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr [...] av den [...] beträffande upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr [...] [av den [...] om inrättande av ett finansieringsinstrument för främjande av demokrati och mänskliga rättigheter, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr [...] av den [...] om inrättande av ett stabiliseringsinstrument och rådets förordning (EG) nr 1257/96. De i instrumentet för utvecklingssamarbete angivna fleråriga anpassningsstrategier för de AVS-stater som omfattas av sockerprotokollet skall införlivas i landstrategidokumenten.
 4. Varje strategidokument, inbegripet det därtill hörande fleråriga vägledande programmet, skall utgöras av ett enda dokument som grundar sig på den gemensamma ram och de principer om gemensam flerårig programplanering antogs av rådet den 11 april 2006.
 5. De strategidokument som avses i punkt 4, inbegripet de därtill hörande fleråriga vägledande programmet, skall antas av kommissionen enligt förvaltningsförfarandet i artikel 10.4.
 6. Strategidokument, inbegripet den därtill hörande fleråriga vägledande programmen, skall därefter antas gemensamt av kommissionen och den berörda AVS-staten eller AVS-regionen och skall efter antagandet vara bindande för både gemenskapen och

den staten eller regionen. Länder som inte undertecknat ett strategidokument är berättigade till medel från det anslag till oförutsedda behov som avses i artikel 3.2 b i bilaga IV till AVS–EG-partnerskapsavtalet.

7. De åtgärder som avses i artikel 1.5 i den här förordningen kan ha formen av särskilda handlingsprogram som ersätter en stödstrategi i de fall där det inte finns en regering i partnerlandet som kan meddela beloppet av den fleråriga vägledande medelstilldelningen eller utarbeta stödstrategin, eller de kan ha formen av ett särskilt stöd finansierat med medel från det anslag för oförutsedda behov som avses i artikel 3.2 b i bilaga IV i AVS–EG-partnerskapsavtalet i de fall där beloppet av den fleråriga vägledande medelstilldelningen kan meddelas men inget strategidokument har undertecknats eller den nationella utanordnaren är förhindrad att utföra sina uppgifter. Sådana särskilda handlingsprogram och stöd skall vara förenliga med punkterna ovan och beakta de särskilda överväganden som avses i artikel 4.4. c i den här förordningen. De skall antas av kommissionen enligt förvaltningsförfarandet i artikel 10.4 i den här förordningen.

Artikel 4

Översyner

1. Strategidokument och fleråriga vägledande program liksom de särskilda handlingsprogram och det stöd som avses i artikel 3.7 skall vara föremål för årliga verksamhetsöversyner, halvtidsöversyner och slutliga översyner samt, vid behov, särskilda översyner.
2. Halvtidsöversynerna och de slutliga översynerna ingår som ett led i programplaneringsprocessen och innebär en bedömning av strategidokumentet, inbegripet den fleråriga anpassningsstrategin när det gäller länder som omfattas av sockerprotokollet och andra program som finansieras inom ramen för något av de gemenskapsinstrument som anges i artikel 3.3, och av det fleråriga vägledande programmet mot bakgrund av de aktuella behoven och resultaten. Översynerna skall, så långt som möjligt, omfatta en bedömning av konsekvenserna av gemenskapens utvecklingssamarbete i förhållande till de mål och indikatorer som anges i stödstrategin. Efter slutförandet av halvtidsöversynen eller den slutliga översynen kan
 - a) stödstrategierna och de fleråriga vägledande programmen justeras antingen för att ta hänsyn till specifika problem som framkommit i översynen eller på grund av ändrade omständigheter,
 - b) den nationella och regionala fleråriga vägledande medelstilldelningen ökas eller minskas mot bakgrund av de aktuella behoven och resultaten.
3. De årliga verksamhetsöversynerna avser endast i vilken utsträckning de fleråriga vägledande programmen genomförts. Vid ett nytt eller särskilt behov, till exempel till följd av en efterkrissituation, eller ett exceptionellt resultat då ett flerårigt vägledande anslag helt har utnyttjats och ytterligare medel kan absorberas mot bakgrund av en effektiv politik för fattigdomsbekämpning och en sund ekonomisk förvaltning, kan

det fleråriga vägledande anslaget ökas efter slutförandet av den årliga verksamhetsöversynen.

4. Särskilda översyner kan genomföras på begäran av den berörda AVS-staten eller kommissionen i samband med ett nytt eller särskilt behov eller ett exceptionellt resultat i enlighet med punkt 2 eller exceptionella omständigheter i enlighet med artiklarna 72 och 73 i AVS–EG-partnerskapsavtalet vilka rör humanitärt bistånd och katastrofbistånd. Plötsliga och oförutsedda allvarliga humanitära, ekonomiska och sociala svårigheter av ett exceptionellt slag till följd av naturkatastrofer, kriser som orsakats av människor (t.ex. krig och andra konflikter), efterkrissituationer, hot mot demokratin, rättstatsprincipen, de mänskliga rättigheterna eller de grundläggande friheterna eller extraordinära omständigheter i ett land eller en region som har jämförbara verkningar, kan anses vara grund för en särskild översyn.
 - a) Efter slutförandet av en särskild översyn kan de särskilda åtgärder som avses i artikel 7 i den här förordningen föreslås. Om nödvändigt kan anslaget till det fleråriga vägledande programmet eller det särskilda handlingsprogrammet ökas inom ramen för de medel som finns tillgängliga i enlighet med artikel 2 i det interna avtalet. Om inget strategidokument undertecknats kan särskilt stöd finansieras med medel från det anslag för oförutsedda behov som avses i artikel 1.5 i den här förordningen.
 - b) De åtgärder som vidtas skall vara förenliga med och komplettera andra gemenskapsinstrument, särskilt det stabilitetsinstrument och det instrument för humanitärt bistånd som avses i artikel 3.3.
 - c) Om ett partnerland eller en grupp av partnerländer är direkt drabbade av en efterkrissituation eller berörs av en sådan situation skall det i den fleråriga programplaneringen fästas särskild vikt vid en ökad samordning mellan katastrof-, återuppbyggnads- och utvecklingsbistånd i syfte att underlätta övergången från en krissituation till utvecklingsfasen. Program för länder och regioner som regelbundet drabbas av naturkatastrofer skall innehålla bestämmelser om katastrofberedskap och förebyggande av katastrofer.
5. Om det uppstår nya behov enligt definitionen i gemensamma förklaringen VI beträffande artikel 12.2 i bilaga IV till AVS–EG-partnerskapsavtalet när det gäller samarbete mellan AVS-staterna kan en ökning av programanslaget för samarbete mellan AVS-finansieras med medel från reserven för detta samarbete inom ramen för artikel 2 b i det interna avtalet.
6. Årliga halvtidsöversyner och översyner efter genomförandet skall genomföras i nära samarbete med de medlemsstater som är representerade i den berörda AVS-staten eller AVS-regionen. Samråd med representativa nationella eller regionala icke-statliga aktörer skall ingå i processen. Samråd skall ske med EIB i frågor som avser dess transaktioner och verksamheten inom ramen för investeringsanslaget.
7. Alla eventuella ändringar av en stödstrategi eller fördelningen av medel till följd av en sådan översyn som avses i punkterna 1–4 skall antas av kommissionen enligt förvaltningsförfarandet i artikel 10.4 i den här förordningen. Tilläggen till strategidokumentet, inbegripet det fleråriga vägledande programmet, och det särskilda handlingsprogrammet skall därefter antas gemensamt av kommissionen och

den berörda AVS-staten eller AVS-regionen och skall efter antagandet vara bindande för både gemenskapen och den staten eller regionen.

AVDELNING II

GENOMFÖRANDE

Artikel 5

Allmän ram för genomförandet

1. Genomförandet av det bistånd till AVS-staterna och AVS-regionerna som förvaltas av kommissionen inom ramen för AVS–EG-partnerskapsavtalet skall ske i enlighet med bilaga IV till det avtalet och den budgetförordning som avses i artikel 10.2 i det interna avtalet.
2. I fall då de grundsatser och grundelement som avses i artikel 9 i AVS–EG-partnerskapsavtalet inte iakttas skall rådet, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 11b, 96 och 97 i det avtalet, om samrådet med partnerlandet inte leder till en lösning som är godtagbar för bägge parter eller om samråd vägras eller i särskilt brådskande fall, med kvalificerad majoritet i enlighet med artikel 8 i det interna avtalet och på förslag av kommissionen vidta lämpliga åtgärder beträffande sådant bistånd som beviljats partnerlandet inom ramen för den fleråriga finansieringsramen för perioden 2008–2013. Dessa åtgärder kan bestå i att biståndet avbryts helt eller delvis.

Artikel 6

Antagande av årliga handlingsprogram

1. Kommissionen skall anta årliga handlingsprogram på grundval av det strategidokument och de fleråriga vägledande program som avses i artikel 3.

I undantagsfall, till exempel när det årliga handlingsprogrammet ännu inte har antagits, kan kommissionen på grundval av strategidokumentet och det fleråriga vägledande programmet anta åtgärder som inte finns angivna i det årliga handlingsprogrammet i enlighet med samma bestämmelser och förfaranden.
2. De årliga handlingsprogrammen skall innehålla uppgift om mål, insatsområden, förväntade resultat, förvaltningsförfaranden och beräknat totalt finansieringsbelopp. De skall innehålla en beskrivning av de åtgärder som skall finansieras, med angivande av belopp och en vägledande tidsplan för varje enskild åtgärd. Målen skall vara mätbara och ha tidsbestämda riktmärken.
3. De årliga handlingsprogrammen skall antas av kommissionen enligt förvaltningsförfarandet i artikel 10.4. Alla eventuella ändringar av det årliga handlingsprogrammet skall antas i enlighet med artikel 7.4.
4. Kommissionen skall anta särskilda handlingsprogram enligt förvaltningsförfarandet i artikel 10.4 i den här förordningen för sådana stödåtgärder som avses i artikel 6.2 i

det interna avtalet och som inte omfattas av de fleråriga vägledande programmen. Alla eventuella ändringar av det årliga handlingsprogrammet skall antas i enlighet med artikel 7.4 i den här förordningen.

Artikel 7

Antagande av särskilda åtgärder

1. I sådana fall som avses i artikel 4.3 i den här förordningen och som inte kan finansieras med medel från det stabiliseringsinstrument eller instrument för humanitärt bistånd som avses i artikel 3.3 i den här förordningen kan kommissionen anta särskilda åtgärder som inte finns angivna i strategidokumentet eller de fleråriga vägledande programmen.
2. Mål, insatsområden, förväntade resultat, förvaltningsförfaranden och beräknat totalt finansieringsbelopp skall anges för de särskilda åtgärderna. Det skall dessutom ges en beskrivning av de insatser som skall finansieras samt lämnas uppgift om finansieringsbelopp för dem och en vägledande tidsplan för deras genomförande. Vidare skall det anges vilket slags resultatindikatorer som skall följas upp vid genomförandet av de särskilda åtgärderna.
3. Om beloppet för dessa åtgärder överstiger 10 miljoner euro skall de antas av kommissionen enligt förvaltningsförfarandet i artikel 10.4. Om beloppet för dessa åtgärder understiger 10 miljoner euro skall kommissionen underrätta EUF-kommittén inom en månad efter antagandet.
4. Ändringar av särskilda åtgärder, till exempel tekniska justeringar, förlängning av genomförandeperioden, omfördelning av medel inom den preliminära budgeten eller sänkningar respektive ökning av budgeten med mindre än 20 % av den ursprungliga budgeten, behöver inte antas enligt förvaltningsförfarandet i artikel 10.4, under förutsättning att ändringen inte har någon inverkan på de ursprungliga mål som anges i kommissionens beslut.

Artikel 8

Samfinansiering och extra bidrag från medlemsstaterna

1. Samfinansiering innebär att ett projekt eller program finansieras med medel från flera olika källor.
 - a) Vid parallell samfinansiering skall projektet eller programmet delas upp i flera tydligt identifierbara delprojekt som vart och ett finansieras av de olika parter som svarar för samfinansieringen, så att det alltid klart framgår för vilket ändamål medlen använts.
 - b) Vid gemensam samfinansiering skall den totala kostnaden för projektet eller programmet fördelas mellan de parter som svarar för samfinansieringen och medlen läggs samman så att finansieringskällan för en bestämd verksamhet inom ramen för projektet eller programmet inte kan identifieras.

2. När kommissionen deltar i ett arrangemang med gemensam samfinansiering skall genomförandebestämmelserna för dessa medel, inbegripet täckning av de administrativa kostnaderna för det organ som förvaltar de sammanlagda medlen, fastställas i finansieringsavtalet i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som anges i den budgetförordning som avses i artikel 10.2 i det interna avtalet.
 - a) Om kommissionen tar emot och förvaltar medel för
 - i) medlemsstaternas och deras lokala myndigheters räkning, särskilt deras offentliga och halvoffentliga organ,
 - ii) andra givarländers räkning, särskilt deras offentliga och halvoffentliga organ,
 - iii) internationella organisationers räkning, även regionala organisationer, och särskilt tillsammans med internationella eller regionala finansinstitut

i syfte att genomföra en gemensam åtgärd, skall dessa medel behandlas som inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med den budgetförordning som avses i artikel 9.2 i det interna avtalet och integreras som sådana i de årliga handlingsprogrammen.
 - b) Om kommissionen överför medel till de organ som avses i artikel 2a för finansiering av uppgifter som omfattar myndighetsutövning, särskilt uppgifter i samband med genomförandet av EUF, skall denna samfinansiering återspeglas och motiveras i de årliga handlingsprogrammen och EUF:s bidrag skall klart och tydligt framgå.
3. Om EIB utses som förvaltare av ett gemensamt samfinansieringsarrangemang skall genomförandebestämmelserna för dessa medel, inbegripet täckning av de administrativa kostnaderna för EIB, fastställas i enlighet med EIB:s stadga och arbetsordning.
4. Medlemsstaterna får dessutom på eget initiativ lämna frivilliga bidrag till kommissionen eller EIB utöver de bidrag som anges i artikel 1.2 a i det interna avtalet i syfte att bidra till målen för AVS–EG-partnerskapsavtalet utanför ramarna för ett gemensamt samfinansieringsarrangemang. Genomförandebestämmelserna för dessa medel, inbegripet insatsramen för de frivilliga bidragen, de särskilda målen, förväntade resultat och resultatindikatorer och ersättning för kommissionens och EIB:s administrativa kostnaderna för förvaltningen av dessa bidrag skall fastställas i bilaterala bidragsavtal. Frivilliga bidrag som lämnas till kommissionen skall behandlas som inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med den budgetförordning som avses i artikel 10.2 i det interna avtalet och integreras som sådana i de årliga handlingsprogrammen och i översynsprocessen.
5. Medlemsstater som lämnar frivilliga bidrag till kommissionen eller EIB i syfte att bidra till målen för AVS–EG-partnerskapsavtalet skall på förhand meddela rådet om dessa bidrag. Alla eventuella ändringar av de årliga handlingsprogrammen eller stödstrategierna till följd av dessa frivilliga bidrag, till exempel som reaktion på inrättandet av ett nytt initiativ som grundar sig på ett nytt eller särskilt behov i

enlighet med artikel 4.2, 4.3 och 4.4, skall antas av kommissionen enligt förvaltningsförfarandet i artikel 10.4.

Artikel 9

Deltagande av länder och regioner utanför AVS-området

I syfte att säkerställa samstämmighet i gemenskapens bistånd och göra det effektivt kan kommissionen besluta att utvecklingsländer som inte är AVS-stater och organ för regional integration (i vilka AVS-staterna deltar och som har till syfte att främja regionalt samarbete och regional integration), som kan få bistånd inom ramen för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr [...] beträffande upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete eller Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr [...] beträffande upprättandet av ett europeiskt grannskaps- och partnerskapsinstrument¹³, ULT som är berättigade till bistånd enligt rådets beslut 2001/822 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska gemenskapen¹⁴ samt gemenskapens yttersta randområden skall vara berättigade till medel i enlighet med artikel 1.2 a i i det interna avtalet, om det berörda projektet eller programmet är av regionalt eller gränsöverskridande slag. Bestämmelser om denna slags finansiering kan införas i strategidokumentet och de fleråriga vägledande programmen samt de särskilda åtgärder som avses i artikel 7 i den här förordningen. Dessa bestämmelser skall integreras i de årliga handlingsprogrammen.

AVDELNING III

BESLUTSFÖRFARANDEN

Artikel 10

EUF-kommitténs skyldigheter

1. En EUF-kommitté har inrättats vid kommissionen för de resurser inom tionde EUF som kommissionen förvaltar. EUF-kommittén skall överlägga i enlighet med de regler för omröstning som antas i artikel 8 i det interna avtalet.
2. EUF-kommittén skall yttra sig om väsentliga frågor i det utvecklingssamarbete på landsnivå, regional nivå och AVS-nivå som finansieras genom tionde EUF och de andra gemenskapsresurser som anges i artikel 3.3.
3. EUF-kommitténs arbetsuppgifter skall omfatta följande två nivåer:
 - a) Programplanering av gemenskapens stöd inom ramen för tionde EUF och översyner av programplaneringen med fokus på landstrategier, regionala strategier och strategier mellan AVS-staterna.

¹³ EUT L [...], [...], s. [...].

¹⁴ EUT L 314, 30.11.2001, s. 1.

- b) Uppföljning av genomförandet av gemenskapens stöd, inbegripet årliga handlingsplaner, sektorsspecifika aspekter, övergripande frågor och en fungerande samordning på fältnivå.
4. När EUF-kommittén har blivit anmodad att yttra sig skall kommissionens företrädare lägga fram ett utkast till åtgärder för kommittén. EUF-kommittén skall yttra sig inom en tidsfrist som får fastställas av dess ordförande med beaktande av hur brådskande ärendet är, men som inte får överskrida 30 dagar. EIB skall delta i detta åsiktsutbyte. Yttrandet skall antas med kvalificerad majoritet enligt artikel 8.3 i det interna avtalet på grundval av medlemsstaternas röster fördelade på det sätt som anges i artikel 8.2 i det interna avtalet.

När EUF-kommittén har yttrat sig skall kommissionen anta åtgärder som skall gälla omedelbart. Om dessa åtgärder inte är förenliga med EUF-kommitténs yttrande skall kommissionen emellertid genast meddela rådet åtgärderna. I sådana fall får kommissionen skjuta upp verkställandet av åtgärderna under högst 30 dagar räknat från dagen för meddelandet. Rådet får inom denna period fatta ett annat beslut med samma kvalificerade majoritet som EUF-kommittén.

5. Kommittén skall också granska samstämmigheten och komplementariteten mellan gemenskapens och medlemsstaternas stöd. I syfte att uppnå öppenhet och samstämmighet i fråga om samarbetsåtgärderna och förbättra komplementariteten mellan gemenskapens åtgärder och det bilaterala stödet skall kommissionen i största möjliga utsträckning inbegripa de medlemsstater som är representerade i partnerländerna och partnerregionerna i utarbetandet av de årliga handlingsprogrammen. Varje medlemsstat skall i sin tur systematiskt informera kommissionen om de samarbetsåtgärder som den genomfört eller har för avsikt att genomföra i varje enskilt land eller varje enskild region.
6. Till följd av rådets antagande av principerna för att, som ett kompletterande instrument till de medel som ställs till förfogande ur gemenskapens budget, genomföra EUF finansiera den fredsbevarande resursen för Afrika i syfte att göra det möjligt för Afrikanska unionen att ta på sig ledarskapet och ansvaret för Afrikas freds- och säkerhetsagenda och stödja afrikanska organisationer (Afrikanska unionen och subregionala organisationer inom ramen för dennas mandat) i förberedandet, planeringen och genomförandet av effektiva fredsbevarande insatser, skall medel för den fredsbevarande resursen för Afrika öronmärkas inom ramen för det vägledande programmet för samarbete mellan AVS-staterna. Följande särskilda förvaltningsförfaranden skall tillämpas:
- a) Till följd av en begäran från Afrikanska unionen som godkänts av AVS-ambassadörskommittén skall ett handlingsprogram utarbetas för den inledande perioden 2008–2010. En utvärdering skall göras under 2010 varvid förfarandena för den fredsbevarande resursen för Afrika skall ses över och möjligheterna till alternativa framtida finansieringskällor, inbegripet inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, skall undersökas. I detta handlingsprogram skall anges vilka mål som eftersträvas, de potentiella insatsernas omfattning och art samt hur genomförandet skall ske, inbegripet ett överenskommet format för bakgrundsdokument och framställningar samt för rapportering.

- b) Handlingsprogrammet skall behandlas i den eller de relevanta förberedande rådsarbetsgrupperna och godkännas av rådets kommitté för utrikes- och säkerhetspolitik innan det antas av kommissionen i enlighet med förvaltningsförfarandena i artikel 10.4.
- c) Ett finansieringsavtal skall därefter ingås mellan kommissionen och Afrikanska unionen, vilken efter antagandet skall vara bindande för båda parterna.
- d) Varje insats som skall genomföras inom ramen för finansieringsavtalet skall först godkännas av rådets kommitté för utrikes- och säkerhetspolitik.
- e) Kommissionen skall, för EUF-kommitténs information och på dess begäran, årligen utarbeta en verksamhetsrapport om användningen av medlen.

Artikel 11

Kommittén för investeringsanslag

1. En kommitté för investeringsanslag (nedan kallad "investeringskommittén") bestående av företrädare för medlemsstaternas regeringar och en företrädare för kommissionen skall inrättas under EIB:s överinseende.
 - a) Varje regering skall utse en företrädare och en suppleant. Samma förfarande gäller för kommissionens företrädare. För att säkerställa kontinuitet skall ordföranden i investeringskommittén väljas av och bland medlemmarna i denna kommitté för en period på två år. EIB skall tillhandahålla kommitténs sekretariat och stödtjänster. Endast de medlemmar av investeringskommittén som utsetts av medlemsstaterna eller deras suppleanter skall ha rösträtt.
 - b) Rådet skall enhälligt anta investeringskommitténs arbetsordning på grundval av ett förslag som utarbetats av EIB efter samråd med kommissionen.
 - c) Investeringskommittén skall besluta med kvalificerad majoritet. Den röstfördelning som anges i artikel 8 i det interna avtalet skall tillämpas.
 - d) Investeringskommittén skall sammanträda minst fyra gånger om året. Ytterligare möten kan sammankallas på begäran av EIB eller medlemmarna i kommittén enligt bestämmelserna i arbetsordningen.
2. Investeringskommittén skall godkänna
 - a) riktlinjer för genomförandet av investeringsanslaget, ramen för bedömning av dess konsekvenser för utvecklingen samt förslag till översyn av dessa,
 - b) investeringsstrategier och verksamhetsplaner för investeringsanslaget, inklusive resultatindikatorer, på grundval av målen för AVS-EG-partnerskapsavtalet och de övergripande principerna för gemenskapens utvecklingspolitik,
 - c) årsrapporterna från investeringsanslaget,

- d) alla dokument om den allmänna politiken, inklusive utvärderingsrapporter, som rör investeringsanslaget.

3. Vidare skall investeringskommittén yttra sig om

- a) förslag om att bevilja räntesubventioner enligt artiklarna 2.7 och 4.2 i bilaga II till AVS–EG-partnerskapsavtalet; i sådana fall skall kommittén även yttra sig om användningen av en sådan räntesubvention,
- b) förslag till investeringar från investeringsanslaget i alla projekt som kommissionen har avstyrkt,
- c) andra förslag som gäller investeringsanslaget på grundval av de allmänna principerna i de operativa riktlinjerna.

EIB:s ledningsorgan får dessutom då och då begära att investeringskommittén avger ett yttrande om alla finansieringsförslag eller vissa kategorier av finansieringsförslag.

4. EIB skall ansvara för att alla frågor som kräver godkännande av eller ett yttrande från investeringskommittén enligt punkterna 2 och 3 läggs fram för investeringskommittén i god tid. Alla förslag som läggs fram för kommittén för yttrande skall överensstämma med de relevanta kriterierna och principerna i de operativa riktlinjerna.

5. EIB och kommissionen skall ha ett nära samarbete och vid behov samordna sina respektive åtgärder. I synnerhet gäller följande:

- i) EIB skall tillsammans med kommissionen utarbeta eller se över de riktlinjer för genomförandet av investeringsanslaget som avses i punkt 2 a.
- ii) EIB skall i förväg begära ett yttrande från kommissionen om investeringsstrategier, verksamhetsplaner och dokument om den allmänna politiken.
- iii) EIB skall under projektutvärderingsskedet begära ett yttrande från kommissionen om huruvida projekt inom den offentliga sektorn eller finanssektorn överensstämmer med den relevanta landstödstrategin eller regionstödstrategin eller, i förekommande fall, med de allmänna målen för investeringsanslaget.
- iv) EIB skall under projektutvärderingsskedet även begära att kommissionen godkänner alla förslag till räntesubventioner som läggs fram för investeringskommittén med avseende på deras förenlighet med artiklarna 2.7 och 4.2 bilaga II till AVS–EG-partnerskapsavtalet och med de kriterier som fastställs i de operativa riktlinjerna för investeringsanslaget.

Om kommissionen inte inom två veckor räknat från framläggandet av förslaget har avstyrkt detta, skall den anses ha tillstyrkt eller godkänt förslaget. I fråga om yttranden om projekt inom finanssektorn eller den offentliga sektorn eller godkännande av räntesubventioner får kommissionen begära att det slutliga projektförslaget läggs fram för den för yttrande eller godkännande två veckor innan det översänds till investeringskommittén.

6. EIB skall inte vidta någon åtgärd enligt punkt 2 om inte investeringskommittén har tillstyrkt denna.

Efter en tillstyrkan från investeringskommittén skall EIB besluta om förslaget enligt sina egna förfaranden. EIB får i synnerhet besluta att inte gå vidare med förslaget på grund av nya omständigheter. EIB skall regelbundet underrätta investeringskommittén och kommissionen om de fall som den beslutar att inte gå vidare med.

I fråga om lån från dess egna medel och investeringar från investeringsanslaget som inte kräver något yttrande från investeringskommittén skall EIB besluta enligt sina egna förfaranden och, när det gäller investeringsanslaget, enligt de riktlinjer och investeringsstrategier som investeringskommittén har godkänt.

Även om investeringskommittén avstyrkt ett förslag att bevilja räntesubvention får EIB bevilja lånet utan att bevilja räntesubvention. EIB skall regelbundet underrätta investeringskommittén och kommissionen om varje tillfälle när den följer detta tillvägagångssätt.

EIB får, med förbehåll för villkoren i de operativa riktlinjerna och villkoret att det väsentliga målet med lånet eller investeringen från investeringsanslaget förblir oförändrat, besluta att ändra villkoren för ett lån eller en investering från investeringsanslaget som investeringskommittén har tillstyrkt enligt punkt 2 eller för alla lån som kommittén har tillstyrkt avseende räntesubventioner. EIB får i synnerhet besluta att öka lånebeloppet eller investeringen från investeringsanslaget med upp till 20 %.

När det gäller projekt med räntesubventioner enligt artikel 2.7 a i bilaga II till AVS–EG-partnerskapsavtalet kan en sådan ökning resultera i en proportionell ökning av värdet av räntesubventionen. EIB skall regelbundet underrätta investeringskommittén och kommissionen om varje tillfälle när den följer detta tillvägagångssätt. Om det krävs en ökning av värdet av subventionen när det gäller projekt enligt artikel 2.7 b i bilaga II till AVS–EG-partnerskapsavtalet, kommer ett yttrande från investeringskommittén att begäras innan EIB går vidare.

7. EIB skall förvalta investeringar från investeringsanslaget och alla medel inom detta anslag i enlighet med målen i AVS–EG-partnerskapsavtalet. EIB får i synnerhet delta i sådana juridiska personers förvaltnings- och övervakningsorgan i vilka medel från investeringsanslaget har investerats och får göra avkall på, upphäva och ändra de rättigheter som den utövar på investeringsanslagets vägnar.

AVDELNING IV
SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 12

Övervaknings- och rapporteringskrav avseende framstegen
i genomförandet av biståndet från EUF

1. Kommissionen och EIB skall säkerställa nära samordning och samarbete vid tillhandahållandet av gemenskapsbistånd till AVS-staterna. Kommissionen och EIB skall, på sina respektive behörighetsområden, följa upp mottagarens användning av biståndet från EUF.
2. EIB skall regelbundet och enligt de förfaranden som anges i riktlinjerna för genomförandet av investeringsanslaget informera kommissionen om genomförandet av de projekt som finansieras med de medel från tionde EUF som den förvaltar.
3. Kommissionen skall granska framstegen i genomförandet av tionde EUF och varje år till rådet överlämna en rapport om genomförandet och resultaten samt, i största möjliga utsträckning, de viktigaste effekterna av biståndet. Denna rapport skall också skickas till Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén. Den skall innehålla uppgifter för det föregående året om finansierade åtgärder, resultatet av uppföljnings- och utvärderingsåtgärder och inbegripandet av relevanta partner samt uppgifter om genomförandet med avseende på åtaganden och betalningar fördelade på länder, regioner och samarbetsområden. Rapporten skall också innehålla en bedömning av biståndets resultat, med användning i största möjliga utsträckning av specifika och mätbara indikatorer för hur biståndet bidragit till att uppnå målen för AVS–EG-partnerskapsavtalet. Särskild uppmärksamhet skall ägnas den sociala sektorn och framsteg när det gäller att nå millennieutvecklingsmålen. EIB skall på motsvarande sätt lämna investeringskommittén uppgifter om framsteg när det gäller att nå målen för investeringsanslaget. Enligt artikel 6b i bilaga II till AVS–EG-partnerskapsavtalet skall det samlade resultatet av verksamheten inom ramen för investeringsanslaget bli föremål för en gemensam översyn såväl efter tionde EUF:s halva löptid som efter löptidens slut.
4. Kommissionen skall under 2010 lägga fram ett förslag för rådet rörande den samlade resultatöversyn som skall göras. Vid denna översyn skall det göras en bedömning av de finansiella resultaten, särskilt av det faktiska genomförandet av åtaganden och utbetalningar, och av de kvalitativa resultaten, särskilt resultat och effekter mätta med avseende på framstegen när det gäller att nå millennieutvecklingsmålen.

Artikel 13

Utvärdering

1. I syfte att kontrollera om målen har nåtts och utarbeta rekommendationer om hur verksamheten kan förbättras i framtiden skall kommissionen och EIB, vid behov tillsammans med experter från medlemsstaterna och på sina respektive behörighetsområden, regelbundet utvärdera resultaten av genomförandet av geografiska och tematiska strategier och program, resultaten av sektorsstrategier samt effektiviteten i programplaneringen, när så är lämpligt med hjälp av oberoende externa utvärderingar. Särskild uppmärksamhet skall ägnas åt att säkerställa en konsekvent gemenskapspolitik för utveckling samt åt den sociala sektorn och framsteg när det gäller att nå millennieutvecklingsmålen.
2. Kommissionen skall överlämna sina landsspecifika och regionala utvärderingsrapporter till Europaparlamentet och EUF-kommittén för information. Medlemsstaterna får begära att enskilda utvärderingar behandlas i EUF-kommittén. Resultaten skall användas för att förbättra utformningen av programmen och tilldelningen av resurser.
3. Kommissionen skall inbegripa relevanta intressenter, däribland icke-statliga aktörer, i utvärderingen av det gemenskapsbistånd som tillhandahållits.

Artikel 14

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas under samma period som det interna avtalet.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande